

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 55

సంచిక 2

ఫిబ్రవరి 2012

ప్రచురణ తేదీ

జనవరి 23

శీర్షికలు

పుటలు

1. తొలి పలుకు	సం॥	42
2. ఇందియ నిగ్రహమే దైవానుగ్రహ మార్గం	అవతారవాణి	44
3. మేలుకో! మమ్మేలుకో!	సాధురాఘవేంద్రస్వామి	48
4. సంపాదకులుగా కస్తూరిగాలి అనుభవాలు		49
5. సనాతన సారథి వార్షికోత్సవ సందర్భంగా...	డా॥ ఎన్. జగదీశ్వరరావు	51
6. దయా ప్రవాహ లేఖ		52
7. ధన్యజీవి విక్టర్ కానూ	“సాయిదాసు”	54
8. “ఓం శ్రీసాయి కాలాతీతాయ నమః”	ఆర్.జె. రత్నాకర్	57
9. జ్ఞాపకాల పందిరి (4వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	59
10. స్వామితో ప్రముఖుల దివ్యానుభూతులు	ప్రొ॥ జి. సత్యవతి	64
11. షోడశాకర్ష శక్తి నిలయమ్	వి.ఎన్.ఆర్. మూర్తి	67
12. కృతజ్ఞతాంజలి	బి. వీరభద్రయ్య	69
13. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (12వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	70
14. కలలో కనబడి....	ఎన్. లాలాజపతిరాయ్	74
15. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	75
16. విజయ పల్లి పవిత్ర యాత్ర	అడపా భాస్కరరావు	78
17. మానవత	చిన్నకథ	79

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 విదేశాలకు: ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

తొలి పలుకు

“సుబ్బారావ్! మీ పండితుల మాదిరి పుస్తకాలు చదివి ఉపన్యాసాలిచ్చే ‘బ్యాడ్ హేబిట్’ (దురలవాటు) నాకు లేదయ్యా” - స్వర్గీయ ఘండికోట సుబ్బారావు గారితో ముచ్చటిస్తూ భగవాన్ ఒకానొక సందర్భంలో పలికిన పలుకులివి.

నిజమే కదా! ‘ఏది తెలిసిన సర్వంబు తెలియ బడునో...’ అట్టి నిరాకార నిర్గుణ పరబ్రహ్మతత్వమే తామైన సాయి పరమాత్మకు పుస్తకాలతో పనియేమి?! స్వామి తమ పద్ధాలుగవ యేట ‘నా భక్తులు నన్ను పిలుస్తున్నారు’ అని అవతార ప్రకటన గావించిన రోజున స్కూలు నుండి తిరిగి వచ్చి పుస్తకాలు విసిరేసినది అందుకే కాబోలు.

‘నేను పుస్తకాన్ని చూడను, మస్తకాన్ని చూస్తాను’ అన్నారు భగవాన్. మన మస్తకాలు వారికి తెరిచిన పుస్తకాలు కనుకనే, మన మస్తకాలలో గూడుకట్టుకున్న సమస్త సందేహాలకూ వారి ప్రసంగాలలో సమాధానాలు లభిస్తాయి. భగవాన్ తమ ప్రసంగాలనుగూర్చి ప్రస్తావిస్తూ, ‘నావి లెక్కర్లు కావు, మిక్చర్లు’ అన్నారు. వారి దివ్యోపన్యాసాలు ఆత్మోత్తేజాన్ని కలిగించే విందులు, భవరోగాన్ని మాన్పే మందులు. అవి మన మస్తకాలకు పట్టిన ‘తుప్పు’ను వదిలించి, హస్తాలను సత్కార్యాలకు ప్రేరేపిస్తాయి. తుప్పుపట్టిన ఇనుము అయస్కాంతచేత ఆకర్షింపబడనట్లుగా దుర్బాలచే మలినమైన మనస్సు దైవంచేత ఆకర్షింపబడదంటారు భగవాన్. ఈ సంచికలో ప్రచురితమైన దివ్యోపన్యాసం మానసిక పరిశుద్ధతకు, దైవానుగ్రహ ప్రాప్తికి ఇంద్రియ నిగ్రహ ఆవశ్యకతను వివరిస్తూ మన నిత్య జీవితాన్ని ఆధ్యాత్మిక సాధనగా తీర్చిదిద్దుకోవడానికి ప్రేరణను కలిగిస్తుంది.

అన్యతత్వం నుండి అమృతత్వం దిశగా మనల్ని నడిపించే భగవాన్ వచనామృతంతో, రచనామృతంతో, భక్తుల దివ్యానుభవాలతో ప్రతి నెలా పాఠకులలో స్ఫూర్తిని నింపుతూ, భగవానునికి, భక్తులకు మధ్య వారధిగా తనకు

నిర్దేశించిన పాత్రను సముచితరీతిని నిర్వర్తిస్తూ ‘సనాతన సారథి’ 2012 ఫిబ్రవరి 16న 55వ వసంతంలోకి అడుగు పెడుతున్న శుభసందర్భంగా పత్రిక తొలి సంపాదకులుగా ఎన్. కస్తూరిగారి అనుభవాలను ఈ సంచికలో ప్రచురిస్తున్నాము. వారికి భగవాన్తో గల అద్వితీయమైన ఆధ్యాత్మికానుబంధానికి ప్రతీకగా నిలిచే ఈ అనుభవాలు వారి ఆత్మకథ ‘లవింగ్ గాడ్’ (శ్రీ సత్యసాయి ప్రేమసుధా ప్రవంతి) నుండి స్వీకరింపబడినవి.

భగవాన్ దివ్య హస్తాలలో సమర్థ సచ్చీల సాధనంగా ఆఫ్రికాలో విలువల ఆధారిత శ్రీ సత్యసాయి విద్యాబోధనా ప్రణాళికను ప్రభావయుక్తంగా విస్తరింపజేసిన ‘మేలుజాతి ఆఫ్రికన్ వజ్రం’ శ్రీ విక్టర్ కానూగారి అనన్య సామాన్యమైన సేవానిరతిని, అంకిత భావాన్ని ప్రతిబింబించే వ్యాసం ‘ధన్యజీవి విక్టర్ కానూ’ సాయి సేవకులకు స్ఫూర్తిదాయకం.

80వ దశకం చివరివరకూ భక్తులకూ, విద్యార్థులకూ భగవాన్ వ్రాసిన లేఖలు కొన్ని వేలల్లో ఉంటాయంటే అతిశయోక్తి కాదు. నిత్యం దేశ విదేశాలనుండి తరలివచ్చే భక్తబృందాలకు దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణ సౌభాగ్యాలను ప్రసాదిస్తూ, కొందరికి ఆంతరిక సంభాషణావకాశాన్ని అనుగ్రహిస్తూ, ప్రాపంచిక సమస్యలకు పరిష్కారాలు సూచిస్తూ, పారమార్థిక లక్ష్యాన్ని గుర్తు చేస్తూ; ‘మినీ ప్రపంచాన్ని’ తలపించే ప్రశాంతినిలయ కార్యకలాపాలను, శాఖోపశాఖలుగా విస్తరిల్లిన విద్యా వైద్య సేవాసంస్థల నిర్వహణను స్వయంగా పర్యవేక్షిస్తూ, భక్తుల ప్రార్థనలను మన్నించి వారివారి ప్రాంతాల్లో పర్యటించి వారిని ఉత్తేజపరుస్తూ, క్షణం తీరిక లేకుండా ఉండే స్వామి 1958 నుండి 1984వరకు క్రమం తప్పకుండా నెలనెలా సనాతన సారథికి రచనలను అందించడమేకాక, భాగ్యశాలురైన అనేకమంది భక్తులకు ఉత్తరాలద్వారా ఉత్సాహాన్నీ, ఉత్తేజాన్నీ, అభయాన్నీ, ఆశీస్సులనూ ప్రసాదిస్తూ రావడం

శ్రీవారి నిర్వాజక కారుణ్యానికి తిరుగులేని నిదర్శనం. “సహస్ర శీర్షా పురుషః సహస్రక్ష సహస్ర పాత్” అన్న వేదోక్తికి సజీవ తార్కాణంగా వేలాది శిరస్సులతో, వేలాది హస్తాలతో నిరంతర లోకసేవాపరాయణులై, భక్తరక్షణ దీక్షాదక్షులైయున్న స్వామికి తప్ప మరొకరికి ఇది సాధ్యమయ్యే విషయం కాదు. ఈ సంచికలో ప్రచురితమైన **దయాప్రవాహ లేఖ** శ్రీవారి నిరుపమాన భక్తవాత్సల్యాన్ని ఆవిష్కరిస్తూ సాధన అనగా ఏమిటో విశదపరుస్తుంది.

కాలస్వరూపుడు, కాలాతీతుడు అయిన ఆ లీలానాటక సూత్రధారి ప్రతి యుగంలోనూ పాత్రధారిగా అవతరిస్తూ మానవాళికి ఆదర్శాన్నిందిస్తూ ధర్మోద్ధరణ సల్పుతున్నాడు. “**ఆ ఈశుడే సత్యసాయీశుడై తన గుంపుతో ఆడుకొనగ వచ్చె**” అంటూ భగవాన్ తమ పలుకులద్వారా, చర్యల ద్వారా సున్నితంగానే అయినా సూటిగా, నిర్దుండ్యంగా తమ నిజతత్వాన్ని వెల్లడి చేసిన సందర్భాలనేకం. అటువంటి అపురూప సంఘటనలలో ఒకదానిని వర్ణిస్తుంది ఆర్.జె. రత్నాకర్ గారి రచన “**ఓం శ్రీసాయి కాలాతీతాయ నమః**”

సాధారణంగా దేనికైనా ‘అప్లయ్’ చేయకుండా సెలెక్ట్ కావడం అసాధ్యం. అయితే, సాయి భక్తుల జీవితాల్లో అసాధ్యాలు సులభ సాధ్యమౌతాయన్న సత్యాన్ని స్ఫురింప జేస్తుంది ఈ మాసం ‘**జ్ఞాపకాల పందిరి**’. అనిల్ కుమార్ గారు గుంటూరు కాలేజీలో పనిచేస్తున్న రోజుల్లో రోటరీ క్లబ్బు తరపున భారతీయ సంస్కృతి సంప్రదాయాలపై అమెరికాలో ప్రసంగాలు చేయడానికి సెలెక్ట్ కావడం వెనుక భగవానుని అదృశ్య అభయ హస్తం గోచరిస్తుంది.

ప్రేమశక్తితో ప్రపంచాన్నే గెలిచిన పరమ పురుషులు పుట్టపర్తిశ్వరులు. రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంఘిక, వైజ్ఞానిక, సంగీత, సాహిత్య, క్రీడాది సమస్త రంగాలలో అతిరథ మహారథులుగా పేరుగాంచిన ప్రముఖులనేకులు స్వామికి పాదాక్రాంతులై దివ్యానుభూతులు పొందారు. “దేశ విదేశములేలే నేతలు స్వామి ఎదుట విద్యార్థులే” అన్న సత్యాన్ని ప్రతిబింబిస్తూ ఎంతో ఆసక్తిని కలిగిస్తుంది ప్రొ|| జి. సత్యవతిగారి రచన ‘**స్వామితో ప్రముఖుల దివ్యానుభూతులు**’.

పదహారు కళలు సంపూర్ణంగా అభివ్యక్తం కావటం, ఒక్క అవతారమూర్తి విషయంలోనే సాధ్యమని తెలుపుతూ, అవి లీలా మానుష విగ్రహులైన భగవాన్ బాబావారిలో ఏవిధంగా మూర్తీభవించాయో విశ్లేషణాత్మకంగా వివరిస్తుంది వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తిగారి రచన, ‘**షోడశాకర్ష శక్తి నిలయమ్**’.

దివ్యజీవన సంఘాధ్యక్షులు శివానంద సరస్వతివారి ఆహ్వానంపై భగవాన్ ఋషీకేశ్ పర్యటించడం, అక్కడ వసిష్ఠగుహలో పురుషోత్తమానందకు జ్యోతిరూప అనంత పద్మనాభ దర్శనం ప్రసాదించడం తదితర అద్భుత సంఘటనల వివరాలను ఈ మాసం ‘**మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి**’లో తెలుసుకుంటారు. ‘**కలలోన కనిపించి కలత దీర్చు నొకచోట**’ అన్నట్లు, తిరుమలేశుని భక్తురాలైన ఒక తల్లి తన పుత్రుని కోల్పోయి పుట్టెడు దుఃఖంలో మునిగిపోయిన తరుణంలో ఆమెకు, ఆమె కుమార్తెలకు భగవాన్ ఒకే సమయంలో కలలో కనిపించి, తమ సన్నిధికి రప్పించుకొని వారికి ఓదార్పును, మనశ్శాంతిని చేకూర్చిన వైనం సప్తగిరీశునికి, సాయి భగవానునికి మధ్యగల అభేదత్వాన్ని సూచిస్తుంది. - స॥

ముఖచిత్రం: బృందావనం (బెంగళూరు)లో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యధామము “**త్రయా బృందావనం**”. సనాతన ధర్మమునకు మూలాధారమైన ఋగ్వేద, యజుర్వేద, సామవేదములను మూడింటినీ కలిపి “**త్రయా**” అని వ్యవహరించడం వాడుకలో ఉన్నది. శిల్పకళాశోభితమై కమలం ఆకారములో నిర్మింపబడిన ఈ రెండంతస్తుల భవనంలో, సర్వే సర్వత్రా కమలం చిహ్నమే ప్రధానంగా గోచరిస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక పరిపక్వతకు వికసించే హృదయ కమలం చిహ్నం. ఇది భగవాన్ బాబావారికి ప్రీయమైన పుష్పము.

ఇంద్రియ నిగ్రహమే దైవానుగ్రహ మార్గం

భగవాన్ ప్రబోధ

“ఎవరి హృదయం దయతో నిండియుండునో,
ఎవరి వాక్కు సత్యముతో కూడియుండునో,
ఎవరి కాయము పరోపకార సంబంధమైన
కార్యములందు పాల్గొనునో అట్టి మానవుని
జీవితం ధన్యమైనది. అట్టివానిని కలిప్రభావం
ఏమాత్రమూ కదిలించలేదు.”

మివద్ద ధన కనక వస్తు వాహనాదులెన్నైనా ఉండవచ్చును; మీరు ఎంతటి గొప్ప పదవివైనా చేపట్టవచ్చును. కాని, అవేమీ మిమ్ముల్ని రక్షించలేవు. ఒక్క ఆత్మవిశ్వాసమే మీకు రక్ష.

తల్లి తన బిడ్డను ఇంట్లో పడుకోబెట్టి నీళ్ళు తీసుకురావటానికి నదికి వెళుతుంది. నీళ్ళు బిందెను తన తలపై పెట్టుకొని తోటి స్త్రీలతో అనేక విషయాలు మాట్లాడుతూ నడుస్తున్నప్పటికీ ఆమె మనసంతా తన బిడ్డపైనే ఉంటుంది. “బిడ్డ నిద్ర లేచి ఏడుస్తోందో ఏమో” అన్న ఆదుర్దాతో త్వరత్వరగా ఇంటికి చేరుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తుంది. అదేరీతిగా మీరీ జగత్తులో ఏ పని చేసినప్పటికీ మీ దృష్టిని మాత్రం ఆత్మపై పెట్టుకోవాలి. ఆత్మయే మీ లక్ష్యం. దానిని మీరు మరువకూడదు. నిత్యం మీరు భజన చేస్తున్నారు. ఏ రాగంలో పాడినా, ఏ తాళం వేసినా మీ మనస్సు మాత్రం ఆత్మపై ఉండాలి. “సర్వ కర్మ భగవత్ప్రీత్యర్థం” అన్న భావనతో నిత్యకర్మల నాచరించాలి. “నేనెప్పుడూ భగవచ్చింతన చేస్తూ ఉంటే యుద్ధం చేసేదెట్లా?” అని అర్జునుడు ప్రశ్నించినప్పుడు కృష్ణుడు, “పిచ్చివాడా! యుద్ధం చేసేది నీ దేహమేగాని, మనస్సు కాదు కదా! కాబట్టి నీ మనస్సును భగవంతునిపై పెట్టు” అన్నాడు.

ఏది పాపం? ఏది పుణ్యం?

సమస్త పాపపుణ్యములకు ఇంద్రియాలే మూల కారణం. కాబట్టి, ఇంద్రియాలను సద్వినియోగ పరచుకోండి. మంచి మనస్సును పోషించుకోండి. మంచిగా మాట్లాడండి. చెడ్డ చూపులు చూడకండి. చెడ్డమాటలు వినకండి. ద్రోపదిని చెడ్డదృష్టితో చూడటంవల్ల కీచకుడు భీముని చేతిలో హతమయ్యాడు. మంథర చెప్పిన చెడ్డ మాటలు వినటంచేత కైక ధర్మమూర్తియైన రాముణ్ణి అరణ్యానికి పంపించింది. అసలు కైకేయి రాముణ్ణి తన కన్న కుమారుడైన భరతునికన్న మిన్నగా ప్రేమించింది. అలాంటి పవిత్రమైన ప్రేమలో మంథర విషం కలిపింది. ఆమె చేసిన దుర్బోధలు వినటంవల్ల కైకేయి పొందిన లాభమేమిటి? ఏమీ లేదు. చెడ్డ మాటలు విన్నందుకు చెడ్డ ఫలితమే లభించింది. ఈనాడు ఎవరైనా కైక పేరుగాని, లేక మంథర పేరుగాని పెట్టుకుంటున్నారా? లేదు. చెడ్డ మాటలు చెప్పినవారిని, విన్నవారిని సమాజం నిరసిస్తుంది. కనుక మీరు మంచి మాటలు వినండి, మంచి మాటలు

చెప్పండి. ఒకవేళ పొరపాటున ఏవైనా చెడ్డవిషయాలు మీ చెవిలో పడితే వాటిని వెంటనే మీ మనస్సునుండి తుడిచివేసుకోవాలేగాని, మరొకరి చెవిలో వేయకూడదు. చెడ్డ విషయాలను విన్నందుకు మీరే బాధపడుతుంటే ఆ విషయాలను చెప్పి ఇంకొకరికి కూడా బాధ కల్గించటమెందుకు? చెడ్డ విషయాలను 'టాం, టాం' చేయటంవలన మీరు చెడిపోవటమేగాక, సమాజాన్ని కూడా చెడగొట్టినవారౌతారు.

ఇంద్రియాల దుర్వినియోగమే మిమ్మల్ని పాపంలో ముంచుతుంది; ఇంద్రియాల సద్వినియోగమే మీకు పుణ్యం చేకూర్చుతుంది. “పరోపకారః పుణ్యాయ పాపాయ పరపీడనం.” పరులను బాధపెట్టటమే పాపం; ఆనందింపజేయటమే పుణ్యం. మీరు భజన చేశారు. భజనవల్ల అందరికీ ఆనందం కల్గుతుంది. ఇందులో పరదూషణ లేదు, పరహింస లేదు. అయితే ‘పరనిందా ప్రార్థన’ అనేది ఒకటున్నది. ఒకసారి విదురుడు కృష్ణుణ్ణి తన ఇంటికి ఆహ్వానిస్తూ ఇట్టి ప్రార్థన చేశాడు. “మా ఇంటికి రావెందుకు కృష్ణా? నేను నీకేవిధమైన అపకారమూ చేయలేదే! కంసునివలె నిన్ను హింసించలేదే! శిశుపాలునివలె నిన్ను నిందించలేదే!” అన్నాడు.

ధర్మజుడు ఎంతో ప్రేమతో కృష్ణునికి అగ్రతాంబూలం అందిస్తుంటే శిశుపాలుడు లేచి నిండు సభలో కృష్ణుణ్ణి ఎంతగా నిందించాడు!

**“స్నానంబు చేయు ఆ జవరాండ్ర చీరలు
కాజేసినందుకా పూజ నీకు!
గొల్ల పూబోండ్లతో జల్లులాడిననాడు
హర్షించినందుకా అర్హమిడుట!
చాలునిక కట్టిపెట్టు పంచాంగ మింక
పొగడుకొనబోకు, చాలించు, మూయి నోరు”**

ఈరీతిగా శిశుపాలుడు నోటికి వచ్చినట్లు మాట్లాడుతుంటే కృష్ణుడు తనకు తాంబూలం పెట్టి ఇచ్చిన పళ్ళెరమును

అతనివైపు విసిరివేశాడు. చాలామంది కృష్ణుడు చక్రమును ప్రయోగించి శిశుపాలుణ్ణి సంహరించాడని అంటారు.

కానీ చక్రము కాదు, ఆ పళ్ళెరమే శిశుపాలుని గొంతు కోసింది. చెడ్డకాలం వస్తే కట్టయే పామై కరుస్తుంది. మంచికాలం వస్తే పాముకూడా చేతిలో కట్టగా మారిపోతుంది. మంచికాలం రావాలంటే హృదయంలో మంచి భావాలను ప్రతిష్ఠ చేసుకోవాలి. చెవులద్వారా మంచి విషయాలను శ్రవణం చేయాలి. నోటితో మంచి వాక్కుల నుచ్చరించాలి. చేతులతో మంచి పనులు చేయాలి. “చేతుల నిచ్చినదెందుకొ తెలుసా? నోటికి

ముద్దందించుటకా? కాదు, కాదు. పతితపావనుడౌ శివుని పూజలు చేతులార చేసేటందులకు. పాదములిచ్చిన దెందుకొ తెలుసా? సందులు గొంతులు తిరుగుటకా? కాదు కాదు. నందివాహనుని మందిరమ్మును చుట్టుటకు” అట్లే, చెవులనిచ్చినది భగవానుని కీర్తనలు వినేటందులకే గాని, ఊరివారి సుద్దులను వినటానికి కాదు.

**ప్రాద్దుబోక ఊరివారి సుద్దులన్న
మీరు సిద్ధమౌదురే కడు శ్రద్ధతోడ
ముద్దుముద్దుగాను భగవత్ ముచ్చటలు చెప్పునపు
డొడ్డికగ నుండరే చెవులారా!
పనిమాలి సినిమాలు పలుమారు
మీరు చనిచని కనినను తనివిలేదే
క్షణమైన దైవసన్నిధి నిల్పగ
కనులారా కడు కష్టమౌగా!**

మానవుడు జగత్తునంతా కన్నులు తెరచి చూస్తాడుగాని, దైవసన్నిధికి పోతూనే కన్నులు మూసుకుంటాడు. ఏమిటీ విచిత్రం! పుణ్యపాపములకు ఇంద్రియాలే మూలకారణం. కాబట్టి, ఇంద్రియాలను పాపకార్యాలలో ప్రవేశించనీయక, పవిత్ర మార్గంలో వినియోగించినప్పుడు మీరు అడుగకుండానే భగవంతుడు మీకు కావలసినవి అనుగ్రహిస్తాడు.

అడుగకువే ఓ మనసా! అడుగకువే ఓ మనసా!
 అడుగుకొలది అది అడుగున పడునని
 అడుగకున్న పని వడిగానగునని
 అడుగకువే ఓ మనసా!
 అడుగని శబరిని ఆదరించడే
 అడుగక తనకై మడియు జటాయువు
 కడకు నేగి సద్గతి కలిగించడే
 అడుగకువే ఓ మనసా!

భగవంతుణ్ణి ఏదీ అడుగనక్కర్లేదు. జటాయువు అడిగిందా? శబరి అడిగిందా? లేదు. హృదయం పవిత్రంగా ఉన్నప్పుడు అడుగకుండానే భగవంతుడు అనుగ్రహిస్తాడు. ఎంత శక్తిమంతమైన అయస్కాంతమైనా తుప్పు పట్టిన ఇనుమును చెంత చేర్చుకోదు. అప్పుడు ఇనుము అనుకుంటుందట, “ఈ అయస్కాంతమునకు శక్తి లేదు” అని. అప్పుడు అయస్కాంతం, “నీవేమైనా అనుకో, నాకు నష్టం లేదు. నాకు కావలసింది పరిశుద్ధత” అంటుంది. ఇనుము తన తుప్పును వదిలించుకొన్న తక్షణమే దానిని ఆకర్షిస్తుంది. మీ మనస్సును దుర్గుణములవేత మాలిన్యం గావించుకొని “భగవంతుడా! నా మనస్సును ఆకర్షించు” అని ప్రార్థిస్తే, ఏవిధంగా ఆకర్షించగలడు?! మొట్టమొదట మనస్సును పరిశుద్ధం చేసుకోవాలి. దాని నిమిత్తమై ఇంద్రియాలను పవిత్రమైన మార్గంలో ప్రవేశపెట్టాలి. మంచినే తలచాలి, మంచినే చూడాలి, మంచినే వినాలి, మంచిగా మాట్లాడాలి, మంచి పనులు చేయాలి. ఈవిధంగా మీ జీవితాన్ని గడిపినప్పుడు భగవంతుడు తప్పక మిమ్మల్ని అనుగ్రహిస్తాడు.

దైవచింతనద్వారా ఇంద్రియ దోషాల నిర్మూలన

నాలుకకు ఎంతటి త్యాగగుణముందో తెలుసునా? ఏదైనా పదార్థాన్ని రుచి చూసినప్పుడు అది మధురంగా ఉంటే “జరరాగ్నీ! దీనిని నీవే అనుభవించు” అని లోపలకు పంపుతుంది. ఒకవేళ అది చేదుగా ఉంటే తక్షణమే దానిని బయటికి ఉమ్మివేస్తుంది. అంతేకాదు. నాలుక ఎంతో గౌరవ మర్యాదలతో ప్రవర్తిస్తుంది; ఎన్నడూ తన గడపడాటి పరులింటికి పోదు; ఎన్ని పనులైనా లోపలే చేసుకుంటుంది.

జిహ్వే రసజ్ఞే మధుర ప్రియేత్వం
 సత్యం హితం త్వాం పరమం వదామి
 ఆవర్ణ యేథా మధురాక్షరాణి
 గోవింద దామోదర మాధవేతి!

ప్రతి ఇంద్రియమూ ఒక్కొక్క పని చేస్తుందిగాని, నాలుక చేసే పనులు రెండున్నాయి. ఒకటి రుచి చూడటం; రెండవది, మాట్లాడటం. కనుక నాలుకను కొంత అదుపులో పెట్టుకోవాలి. లేకపోతే అది ఎన్నో పాపాలకు గురిచేస్తుంది. కోపం వస్తే మౌనం వహించాలి. నోరుంది కదాయని ఇష్టమొచ్చినట్లు మాట్లాడకూడదు. పరులకు ప్రీతి కలిగించే పలుకులు పలకాలి. “గోవిందా! దామోదరా!” అంటూ భగవన్నామాన్ని ఉచ్చరించాలి. Talk less, work more అన్నారు. తక్కువ మాట్లాడాలి. ఎక్కువ పని చేయాలి. ఎంత తక్కువగా మాట్లాడితే హృదయం అంత పవిత్రంగా రూపొందుతుంది.

ఇంద్రియ దోషాలను నిర్మూలించుకోవాలంటే భగవచ్చింతన చేయాలి. ఈనాటి మానవుడు తన ఇంద్రియాలను ఇష్టానుసారం వదలిపెట్టాడు. కనుకనే పడరాని పాట్లు పడుతున్నాడు. మొట్టమొదట తాను చేయవలసిన సాధన ఇంద్రియాలను అరికట్టుకోవటమే. ఆకలి తీర్చుకోవటానికి అన్నం తినాలి. మితిమీరి భుజించకూడదు. కడుపులో ఒక భాగమును భోజనంతో నింపండి, ఒక భాగమును నీటితో నింపండి. మిగిలిన భాగమును ఖాళీగా ఉంచండి. కాని, ఈనాటి మానవుడు గొంతువరకు తింటాడు. కూర్చున్నవాడు లేవటానికి కూడా సాధ్యం కానంతగా పొట్టను నింపుకుంటాడు. కనుకనే అజీర్ణవ్యాధికి గురి అవుతున్నాడు. తిండిని ఒక పరిమితిలో పెట్టుకోవాలి. అయితే, ప్రేమను మాత్రం అదుపులో పెట్టుకోకూడదు. ప్రేమ ఇంద్రియాలతో సంబంధం లేనిది. “అందరూ నావారే, అందరియందున్నది నా ప్రాణమే” అన్న విశాలమైన భావంతో అందరినీ ప్రేమించాలి.

ప్రభావము - స్వభావము

న్యూస్ పేపర్ కు సహజంగా ఎట్టి వాసనా ఉండదు. కానీ అందులో పకోడాలను పొట్లం కడితే అది పకోడాల

వాసన పొందుతుంది; ఎండు చేపలను పొట్లం కడితే దుర్గంధాన్ని వెదజల్లుతుంది; మల్లెపూలను పొట్లం కడితే సుగంధాన్ని వెదజల్లుతుంది. అట్లే మీ హృదయంకూడా స్వచ్ఛమైన పేపర్ వంటిది. మీరెలాంటి భావాలను మీ హృదయానికి చేరుస్తారో అలాంటి వాసనలే మీలో బయల్పడుతాయి. కాబట్టి మంచి భావాలను చేర్చుకోండి. అప్పుడీ కలిప్రభావం మిమ్మల్ని ఏమాత్రమూ కదిలించలేదు. కలిప్రభావం ఎలాంటిదైనా మీ ఆత్మభావాన్ని నిలుపుకోవాలి. ఆత్మభావమే మీ స్వభావం. కాని, మీరు కలిప్రభావానికి లోనై మీ స్వభావాన్ని విస్మరిస్తున్నారు. ఈనాడు మానవునియందు మానవత్వం క్షీణించిపోయింది. ధర్మాచరణ సన్నగిల్లింది. రాజకీయాలలో నీతి లోపించింది. కనుకనే భూమియందు నీరు ఇంకిపోతున్నది.

**జాతి గౌరవంబు నీతిపై నిలచును
నీతి లేకయున్న జాతి చెడును
నీతి కల్గు జాతి నిజమైన జాతిరా
వినుము భారతీయ వీరసుతుడ!**

విద్యార్థులారా! మీరు హిందీ భజనలు పాడేటప్పుడు 'తూ రామా, తూ కృష్ణా, తూ సాయి....' అంటూ 'తూ' అనే శబ్దాన్ని ఉపయోగపెడుతుంటారు. 'తూ' అనేది చాలా చెడ్డ శబ్దము. కావాలంటే 'తూహై' అని పాడుకోవచ్చును గాని, 'తూ' అనే శబ్దాన్ని ఉపయోగించకండి. మాటల్లో గాని, పాటల్లోగాని మీరు ఉపయోగించే పదాలు పవిత్రమైనవిగా, గౌరవప్రదమైనవిగా ఉండాలి.

'తన'ను 'పో'గొట్టుకున్న పోతన

నిన్న రాజు (ఎన్.సి.సి. గ్రూపు చైర్మన్) పోతనపై పద్యాలు చదివాడు. పోతన ఎంతటి పవిత్రమైన హృదయం కలవాడు! అతను భాగవత రచన ప్రారంభిస్తూ ఒక చక్కని పద్యం చెప్పాడు.

**పలికెడిది భాగవతమట
పలికించు విభుండు రామభద్రుండట నే
పలికిన భవహరమగునట
పలికెడ; వేఱొండు గాథ పలుకగ నేలా?!**

'పోతన' అనే పేరులోనే ఎంతో గొప్ప అర్థం ఇమిడియున్నది. 'తన' అనే భావాన్ని 'పో'గొట్టుకున్నవాడు 'పోతన'. అందుచేతనే, అతడు గొప్ప భక్తుడైనాడు. అతడు ఆత్మతత్వాన్ని విశ్వసించాడు, లౌకిక తత్వాన్ని దూరం చేసుకున్నాడు. కనుకనే, పోతన పేరు ప్రజల హృదయాలలో చిరస్థాయిగా నిలిచిపోయింది. పోతన కుమారునికి శ్రీనాథుని కుమార్తెతో వివాహం జరిగింది. పోతన కుటుంబం భూమాతను, గోమాతను నమ్ముకొని జీవనం సాగించేది.

ఒకనాడు పోతన కుమారుడు భూమిని దున్నుతుంటే శ్రీనాథుడు పల్లకీలో అటువైపు వచ్చాడు. తన అల్లుణ్ణి చూసి "ఏమోయ్ హాలికా! కుశలమేనా?" అని పలుకరించాడు. అల్లుని పలకరించవలసిన తీరు అదేనా? అయినప్పటికీ అల్లునికి కోపం రాలేదు; ప్రేమతోనే జవాబిచ్చాడు. "అయ్యా! రాజుగారి సేవ చేసుకుంటూ, ఆయన పెట్టే కూడు తింటూ, పల్లకీ ఎక్కి తిరగటము కంటే భూమాతను, గోమాతను నమ్ముకొని గౌరవంగా బ్రతకటం మేలు. మేము చిన్నతనమునుండి భూమాతను ఆశ్రయించి బ్రతుకుతున్నవారము. కాబట్టి మాకెలాంటి కొరతాలేదు" అన్నాడు. ఈ రోజుల్లో అనేకమంది పల్లెప్రజలు తమ భూములను అమ్ముకొని, ధనాశతో పట్టణాలకు వలసపోతున్నారు. అందుచేతనే ఈనాడు తిండికి కరవు ఏర్పడింది. పల్లెలే భారతీయ సంస్కృతికి పుట్టినిళ్ళు. నేటికీ భారతీయ సంస్కృతి పల్లెలందే గోచరిస్తున్నదిగాని, పట్టణములయందు లేదు. పట్టణములవారికి భారతీయ సంస్కృతి అంటేనే ఏమిటో తెలియదు. కాని, ఈనాడు పల్లెలవారు పట్టణాలపై మోజుతో భూమాతను విస్మరించటంచేత కష్టాలకు గురి అవుతున్నారు.

గజేంద్ర మోక్షం

ఒక పర్యాయం వైకుంఠంలో లక్ష్మీదేవి, విష్ణువు చదరంగం ఆడుతున్నారు. లక్ష్మీ విష్ణువుయొక్క ఏనుగును కదలనివ్వకుండా కట్టివేసింది. మగవారికంటే ఆడవారికి తెలివితేటలు అధికంగా ఉంటాయి. మగవారికికూడా తెలివితేటలుంటాయికాని, వారి మనస్సు ఎక్కడెక్కడికో

పోతుంటుంది. కాని, ఆడవారు అట్లాకాదు; తాము చేసే పనిపై మనస్సును లగ్నం చేస్తారు. లక్ష్మి తన తెలివి నుపయోగించి విష్ణువుయొక్క ఏనుగును కట్టివేసినప్పుడు విష్ణువు ఉన్నట్లుండి లేచి నిలబడి, “గజమా! భయపడకు. నేను నిన్ను రక్షిస్తాను” అన్నాడు. తాను కట్టివేసిన గజమును రక్షిస్తానంటున్నాడేమోనని భావించి “మీ తరము కాదు” అన్నది లక్ష్మి. కాని, విష్ణువు ఆమె మాటలను వినిపించుకోకుండా లేచి వెళ్ళిపోసాగాడు. ఎందుకోసం? గజేంద్రుణ్ణి రక్షించటంకోసం.

గజేంద్రుడు అంతవరకు తన భుజబలమును, బుద్ధిబలమును చూసుకొని గర్వించినాడు. మకరితో తన సర్వశక్తులొడ్డి పోరాడి, కట్టకడపటికి అలసిపోయి “నీవే తప్ప నితఃపరం బెఱుగ మన్నింపం దగున్ దీనునిన్; రావే ఈశ్వర! కావవే వరద! సంరక్షింపు భద్రాత్మకా!” అంటూ ఎలుగెత్తి ప్రార్థించాడు. ఆ పిలుపు విన్న తక్షణమే విష్ణువు గజేంద్రుణ్ణి రక్షించటానికి బయల్దేరాడు. కాని, లక్ష్మికి విష్ణువు ప్రవర్తన వింతగా తోచింది. “ఏమిటి, ఇంత త్వరత్వరగా ఎక్కడికి వెళ్ళిపోతున్నాడు? ఎవరినైనా రక్షించాలనుకుంటే తన అస్త్రశస్త్రములను తీసికొని పోవాలి కదా!” అని అనుకున్నది. ఎక్కడికి పోతున్నావని అడుగుదామని వడివడిగా అడుగులు వేసింది. కానీ తన మగడు చెబుతాడో, చెప్పడో అని సందేహించింది. ఈ సన్నివేశాన్ని పోతన ఈ పద్యంలో చక్కగా వర్ణించాడు:

**అడిగెదనని కడు వడి జను
నడిగిన దను మగుడ నుడుగడని నడ యుడుగున్
వెడ వెడ చిడిముడి తడబడ
నడుగిడు; నడుగిడడు; జడిమ నడుగిడు నెడలన్**

ఎంతటి గొప్ప పద్యము చెప్పాడు! ఎంతటి గొప్ప భావము ఇమిడ్చాడు! పోతన ఈనాటి కవులవలె కేవలం పాండిత్య ప్రదర్శనకోసం ప్రాకులాడలేదు. అతనిలో అలాంటి ఆడంబరమే ఉంటే “పలికెడిది భాగవతమట, పలికించు విభుండు రామభద్రుండట” అని ఎందుకు చెబుతాడు?! పోతన మాట వేదాల మూట, తరింపగోరు వారికి ఇదే రాజబాట.

(తేదీ 22-02-2001, సాయికుల్యంత్ హాలు)

మేలుకో - మమ్మేలుకో

సాధురాఘవేంద్ర స్వామి

సత్యసాయి మేలుకో - శ్రీ సద్గురూ మమ్మేలుకో
ఈశ్వరీసుత మేలుకో - పరమేశ్వరా మమ్మేలుకో
మేలుకో హరి మేలుకో - మేలుకొని మమ్మేలుకో

ప్రణవనాదము ప్రజ్వరిల్లెను

ప్రకృతియే నిల పులకరించెను

విప్రవర్యుల వేదమంత్రము

వీనులకు కడు విందొసరెను

శక్తిదాతా మేలుకో - శివశక్తి శ్రీహరి మేలుకో

॥సత్యసాయి॥

శాంతి నిలయము కాంతిలోన

వింత శోభలతోడ వెలిగెను

వేద వేద్య మిమ్ము జూడగ

వేచియుండిరి వేల జనము

వారిజాక్షా మేలుకో - కరివరద శ్రీహరి మేలుకో

॥సత్యసాయి॥

దీనజనులను బ్రోవనెంచి

దివిని విడిచి భువిని జేరి

మానవులలో మాధవత్వము

వ్యాప్తి జేయగ వచ్చినావో!

పతితపాపన మేలుకో - భవబంధ మోచన మేలుకో

॥సత్యసాయి॥

మెత్తనైన నీదు పాదము

చిత్తమందున హత్తుకొనియెను

ఎట్టి కష్టము లొచ్చినన్ ఎద

గట్టిగా మిము నమ్మి కొల్తుము

శాంతమూర్తి మేలుకో - కరుణాంతరంగా మేలుకో

సుందరాంగా మేలుకో - యదునందనా మమ్మేలుకో

సంపాదకులుగా కస్తూరిగారి అనుభవాలు

1959లో ఒక సాయంకాలం నాకు బాగా గుర్తు. ఆరోజు సాయంకాలం నన్ను మందిరానికి రమ్మని కబురుచేశారు స్వామి. హైదరాబాదుకు చెందిన ఒక దినపత్రిక సంపాదకుడు 'సనాతన సారథి' సంపాదకుడుగా నన్ను పరిచయం చేయదల్చుకున్నాడని, అందుకోసం నా ఫోటో ఒకటి కావాలన్నాడని చెప్పారు. బాబా అతనికి నా ఫోటో పంపిస్తానని మాటిచ్చారట. ఫోటో తియ్యటం కోసం తనదగ్గర ప్రత్యేకంగా ఉంచుకొన్న సరిక్రొత్త కెమెరాతో తానే స్వయంగా నా ఫోటో తీస్తానని, నన్ను త్వరగా తయారయి రమ్మని చెప్పారు. అబ్బ! ఎంత అదృష్టం! నా ఆనందానికి అవధులు లేవు. స్వర్గానికి ఎగిసినట్లుగా ఆనందం కలిగింది.

పద్దెనిమిది మెట్లు దిగి యింటికి ఎలా పరిగెత్తానో తెలియదు.

కొద్ది నిమిషాలలో ఇంటికి వెళ్ళి శుభ్రంగా గంజిపెట్టిన ఇస్త్రీ బట్టలు వేసుకొని, నీటుగా గడ్డం గీసుకొని, ముఖాన నవ్వు పులుముకొని ఫోటోకోసం సంసిద్ధంగా బాబా ఎదురుగా నిలబడ్డాను. బాబా నా భుజాలు పట్టుకొని సరైన దూరంలో నిలబెట్టి, కెమెరా లెన్స్లోంచి చూస్తూ "మంచి ఫోటోజెనిక్ ఫేస్" అంటూ అభినందించారు. పేపరులో వేయటం వలన నా ఫోటోని ఆంధ్రప్రదేశ్లో దాదాపు ముప్పయివేలమంది పాఠకులు చూస్తారు అనుకుంటూ ఆనందంగా ఊహల్లో తేలిపోతున్నాను నేను. 'రెడీ' అంటూ బాబా కెమెరా క్లిక్మనిపించగానే నా ఆనందం, నా ముఖాన నవ్వు అన్నీ క్షణంలో

యథార్థాన్ని పరిశీలించకుండా ఏ వ్యక్తిగత అనుభవాన్నీ సనాతన సారథిలో ప్రచురణకు స్వీకరించడానికి సాహసించేవాడిని కాను. ఇటువంటి ప్రచురణలు మన ప్రచారం కోసమో, లేక అలాంటి అనుభవాలను పొందిన వ్యక్తి అహంభావాన్ని ప్రోత్సహించటంగానో ఉంటుందని, అందువల్ల అటువంటి విషయాలు ప్రచురించవద్దని బాబా సలహా చెప్పేవారు.

మాయమయినాయి. కెమెరాలోనుంచి నల్లగా వెంట్రుకలతో, తోకతో ఒక ఆకారం నా మెడమీదకు గెంతింది. 'కీచు'మని కేక పెడుతూ భయంతో గదిలో ఒక మూలకి పరిగెత్తాను. తీరా చూస్తే అది ఎలుక కాదు, డమ్మీ కెమెరాలోనుండి బాబా దాచి ఉంచి క్లిక్మనిపించిన దూది ఎలుక బొమ్మ!

భయంతో పరిగెడుతున్న నన్ను చూసి బాబా ఒకటే నవ్వు. భయం తగ్గించుకొని నేనుకూడా ఆయన నవ్వులో శ్రుతి కలిపాను. ఇది నా అహంభావాన్ని తొలగించటానికి బాబా ఆడిన నాటకం. సున్నితమైన మందలింపు. సంపాదకుడిగా పేపర్లలో ప్రకటించబడటం పెద్ద వార్తా కాదు, కీర్తి కాదు. తెల్లవారితే చెత్తకాగితాల్లో చేరే వార్తాపత్రికల్లో ఫోటో రావటం ప్రఖ్యాతి కాదు. "ప్రతి నెలా వేలాది ప్రజలకు నా సందేశాన్ని 'ప్యాక్' చేసి 'పోస్ట్' చేసేదాని కంటే నీవు పొందగల ఉన్నతమైన అంతస్తు ఇంకేమున్నది!" అని అడిగారు బాబా. హృదయపూర్వకమైన సేవతో

భగవంతునికి అంకితమైపోయి అలా కీర్తిప్రతిష్ఠలను గడించాలని తెలియజేస్తూ అతి సున్నితంగా ఈ సంఘటనద్వారా నా అహంకారం తొలగిపోయేలా మందలించారు.

యథార్థాన్ని పరిశీలించకుండా ఏ వ్యక్తిగత అనుభవాన్నీ సనాతన సారథిలో ప్రచురణకు స్వీకరించడానికి సాహసించేవాడిని కాను. ఇటువంటి ప్రచురణలు మన ప్రచారంకోసమో, లేక అలాంటి అనుభవాలను పొందిన వ్యక్తి అహంభావాన్ని ప్రోత్సహించటంగానో ఉంటుందని, అందువల్ల అట్టి విషయాలు ప్రచురించవద్దని బాబా సలహా చెప్పేవారు.

ఒకసారి కేరళలో మంజేరినుండి రామానందరావు అనబడే ఒక భక్తుడు బాబా తన ఇంటికి వచ్చారని, భజనలు వింటూ గంటలకొద్దీ కాలం గడిపారనీ, స్వామి కూడా స్వయంగా కొన్ని పాటలు పాడటమే కాకుండా కొంతమందికి ఇంటర్వ్యూలు కూడా ఇచ్చారని వ్రాశాడు. ఈవిషయం సనాతన సారథిలో ప్రకటించడానికి బాబాను ఎంతగానో ప్రార్థించి చివరకు సమ్మతి పొందాను. ఇక్కడ అద్భుతమైన విషయం ఏమిటంటే, కేరళలో ప్రత్యక్షంగా రామానందరావు ఇంటికి వెళ్ళిన రోజునే అదే సమయంలోనే బాబా అక్కడికి 600 మైళ్ళ దూరంలోని వెంకటగిరి పేలస్ లో బస చేసి అక్కడికి ముప్పయి మైళ్ళ దూరంలోని కాళహస్తిలో పెద్ద బహిరంగ సభను ఉద్దేశించి ప్రసంగించారు. నిజానికి ఆరోజున రామానంద రావుతోకూడా తనకు మధ్యాహ్నం కాళహస్తిలో పని ఉందని వెళ్ళిపోవాలని చెప్పారుట. అయితే, ఆ భక్తుడు పాపం కాళహస్తి అంటే పక్కనున్న మరో భక్తుడి ఇల్లేమోనని అనుకున్నాడట. కాని, బాబాను రోడ్డుపై అనుసరించటానికి అతనికి అనుమతి ఇవ్వబడలేదు.

తిరుగులేని సాక్ష్యాలతో ఋజువైన అటువంటి సంఘటనలను తెలుసుకొన్నప్పుడు నాలోని ఆనందానికి అవధిలేకుండా ఉండేది. ఐతే, ఇటువంటి అనుభవాలను ప్రచురించేముందు ఆ అనుభవాన్ని పొందినవారిలో ప్రతి ఒక్కరినుండి అన్ని వివరాలను తెలుసుకొని అచ్చు వేయించమని సలహా ఇచ్చేవారు. అమెరికన్ సొసైటీ సైకిక్

రీసెర్చి డైరెక్టరు అయిన డా॥ కార్లెస్ ఓసిస్ ఈ సంఘటన యొక్క పూర్వాపరాలను తెలుసుకోవాలని వెంకటగిరిలోనూ, మంజేరిలోనూ బాబా జరిపిన ద్విపాత్రాభినయంలో పాలుపంచుకొన్నవారిని కలుసుకొని నిజం తెలుసుకొన్నాడు. తన విచారణ ఎంతో సత్ఫలితాలనిచ్చిందని అతను నాకు తెలియజేశాడు. స్థూల శరీరం వదలి సూక్ష్మ శరీరంతో ప్రయాణం చేసే బాబా అద్భుత మహిమను ప్రదర్శించే మరికొన్ని సంఘటనలకు దీనిని కూడా జతచేశాడు. అద్భుతమూర్తి (మేన్ ఆఫ్ మిరకిల్స్) వ్రాసిన హోవర్డ్ మర్ఫెట్ కూడా సనాతన సారథిలో ప్రచురింపబడే ఇటువంటి సంఘటనలను ప్రత్యక్షంగా పరిశీలించి యథార్థం తెలుసుకున్న తరువాతనే తన పుస్తకంలో వివరించి ఉన్నాడు.

చాలా నెలలవరకు సనాతన సారథి సగం తెలుగులోనూ, సగం ఆంగ్లంలోనూ ప్రచురింపబడేది. కన్నడంలో కొద్దో గొప్పో సాహిత్య రంగంలో పేరు తెచ్చుకోగలిగిన నాకు తెలుగు దగ్గరకు వచ్చేసరికి భాష అవరోధంగా మారింది. ... బాబా ఎప్పుడైనా పుట్టపర్తి నుండి ఎక్కడికైనా వెళితే నేను ఆ గ్రామంలో మాధ్యమిక పాఠశాల అధ్యాపకునివద్ద పెద్ద బాలశిక్షతో కుస్తీ పట్టేవాడిని. కానీ పెద్దగా ప్రయోజనం ఏమీ ఉండేది కాదు. బాబా నన్ను తనతో కేవలం తెలుగులోనే సంభాషించమని పట్టుపట్టేవారు. అందువల్ల నేను కొన్నేళ్ళు స్వామివద్ద మూగగా ఉండిపోవలసి వచ్చేది. కొన్నాళ్ళ తరువాత నేను ధైర్యం పుంజుకుని స్వామితో తెలుగులో మాట్లాడటం ప్రారంభించాను. అస్తవ్యస్తంగా ఉన్న నా భాషను సరిదిద్ది తెలుగు వ్యాకరణమంతా స్వామి నాకు బోధించేవారు.

ఒక పర్యాయం బాబా రచనలోని ఒక వింత పదంతో నేను కుస్తీ పట్టవలసి వచ్చింది. 'సంతపకోడీలు' అనే ఆ పదం నాకు ఎంతకీ అర్థం కాక చాలా తికమకపడ్డాను. దానిని నేను తెలుగునుండి ఆంగ్లంలోనికి అనువాదం చెయ్యవలసి వచ్చింది. నాకు తెలిసినంతవరకూ తెలుగులో బహువచనంకి 'లు' అనే ప్రత్యయాన్ని వాడుతారు. అందువల్ల ఆ పదాన్ని సంతప, కోడీలుగా విడగొట్టి, కోడీలు అంటే చెప్పుడు మాటలు 'కొండాలు' అని అర్థం

చెప్పుకున్నాను. అయితే మరి ఈ 'సంతప' అన్న పదానికి అర్థం ఏమిటి? నిఘంటువులో ఎక్కడా ఆ పదం ఛాయలు కనబడలేదు. ఆ గ్రామంలో కూడా ఎవరిని అడిగినా సరియైన అర్థం చెప్పలేకపోయారు. ఇక తప్పనిసరిగా బాబా వద్దకు వెళ్ళి 'సంతప' ఎవరు? అతనికి 'కొండేలు' చెప్పవలసిన అవసరం ఏమిటి? అని భయంతో నట్టుతూ అడిగాను. బాబా 'ఏమయింది నీకు యివ్వాళ?' అంటూ నవ్వారు. "సంతప-కోడీలు అనే పదాన్ని ఆంగ్లంలోకి అనువదించాలి. అందుకే అడిగాను" అని చెప్పాను. అంతే! బాబా ఒకటే నవ్వు. నేను చేసిన పొరపాటు ఏమిటంటే, పదాన్ని రెండు-నాలుగుగా విడగొట్టవలసింది, మూడు-మూడుగా విడగొట్టాను. అంటే సంత-పకోడీలు అని చదువవలసిన పదాన్ని సంతప-కోడీలు అని చదివి 'సంతప' అనే వ్యక్తి ఎవరో ఒకరిపై 'కోడీలు' చెప్పాడు అని అర్థం చేసుకున్నాను. నిజానికి బాబా వ్రాసింది సంతలో దొరికే పకోడీల గురించి.

బాలవికాస్ గురువులతో ప్రసంగించినప్పుడు స్వామి నా ఈ పొరపాటును ఎత్తి చూపించి పదాలను సరిగా ఉచ్చరించకపోవటంవలన కలిగే అనర్థాలను వాళ్ళకు నొక్కి చెప్పేవారు. ఇక ప్రూఫ్లు దిద్దటమంటే 'ముద్రారాక్షసుడి'తో కుస్తీయే. ఈ రాక్షసుడు సృష్టించిన అనేక తమాషాలలో ఒకటి తరచుగా బాబా తన ప్రసంగాలలో ప్రస్తావించటంవలన చారిత్రాత్మకమైంది. తెలుగులో ఒకసారి 'బుషికోటి' అన్న పదంకాస్తా ముద్రణలో 'బుషికోటి'గా అచ్చయింది. దాంతో "రామునికి 'బుషికోటి' అంజలి ఘటించారు" అని బాబా వ్రాసిన వాక్యం కాస్తా ఈ అచ్చు తప్పువలన 'బుష్కోట్లు' తొడుక్కుని బుషులు అంజలి ఘటించినట్లుగా అర్థం వచ్చింది. ఇతరులు ఇలాంటి పొరపాట్లు చెయ్యకుండా ఉండటంకోసం బాబా తన ప్రసంగాలలో ఈ సంఘటనను బాగా వర్ణించి చెప్పేవారు. బాబా అలా వర్ణించి చెపుతుంటే హాలంతా నవ్వులతో నిండిపోయేది.

తెలుగుసేత: కొండూరి నాగమణి

సనాతన సారథి వార్షికోత్సవ సందర్భంగా...

మనకు ఆధ్యాత్మిక ఉత్సాహమును, ఆనందమును కలిగించాలన్న స్వామి సంకల్పానికి అక్షర రూపమే సనాతన సారథి. "సనాతన సారథి నాకు భక్తులకు మధ్య వారధిలాంటిది" అని భగవాన్ బాబావారే స్వయముగా ఉద్ఘాటించారు. ఈ దివ్యమైన వారధి మన దేహమును, మనస్సును, ఆత్మను స్వామివారి దైవత్వముతో అనుసంధానము కావిస్తుంది. ప్రాపంచికమైన వారధి ప్రజలకు సంక్షేమ పథకమయితే సనాతన సారథి అనే ఆధ్యాత్మిక వారధి భక్తులకు సంపూర్ణ క్షేమ పథకము అని నా అభిప్రాయము. పంచభూత సమన్వయమైన ద్వైతభావముల, అనుభవముల ప్రవృత్తి స్థితినుంచి మనల్ని నిత్య సత్యమైన అద్వైత నివృత్తి స్థితికి సునాయాసముగా చేర్చుటకై సాక్షాత్తు పరమాత్మయే స్వయముగా నిర్మించిన నిర్గుణమైన, సృష్టమైన వారధి సనాతన సారథి. పారమార్థిక దృష్టితో ప్రాపంచిక జీవితమును ఎలా అనుభవించాలి అనే విషయములో ఇందులో స్వామివారు అందించే సూచనలను గ్రహించి, వారు అనుగ్రహించిన సనాతన ఆధ్యాత్మిక సంపదను వారి బిడ్డలుగా మనమందరము అందుకొని, ఆచరించి, ఆనందించి, దానిని పదిమందికి పంచినప్పుడే స్వామివారికి ఆనందమును కలిగించినవారమవుతాము.

- డా॥ ఎస్. జగదీశ్వరరావు, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ, ప్రశాంతి నిలయం

దయా ప్రవాహ లేఖ

3.2.1967

మధుసూదన్! అందుకో ఆశీర్వాదములు. అందె నీవంపిన వందనములతోటి అందలి విషయ కుసుమములు. ఆనందము.

నాయనా! ప్రశాంతి నిలయమున నిత్యోత్సవముగా వచ్చి పోవు భక్తుల గుంపులు అధికముగా నుండుటచే నేను నిర్విరామముగా వారలను చూచి పంపుటయందే కాలము చాలనందున కమ్ములు యెవ్వరికీ వ్రాయుటలేదు. జాబులు దూరమైననూ జాలి యెల్లప్పుడు వెంటా, జంటా, ఇంటా వుండి కంటికి రెప్పవలె మిమ్ముల కనిపెట్టుకొనే యున్నది. భక్తుల ఆనందమే నా ఆహారము. వారి ఉత్సాహమే నా వూయల. భక్తుల సంతోషమే నా సర్వస్వము అయివుండగ భక్తులను యేనాటికీ బాధ పెట్టను. అయితే మానవులు ఇహ బాధలను భరించలేక బలహీనులై భగవంతుని నిందింతురు. కానీ భగవంతుడు ప్రేమస్వరూపుడు, శాంత స్వభావుడు, ఆనంద సహజుడు. అట్టివానికి ఆగ్రహమెక్కడిది?! అంతా మానవుల వికార ఆకారములే మూలకారణములు.

యెన్ని విద్యలున్ననూ, యెంత పెద్ద పదవులేనిననూ, యెంత ధనబలము, దేహబలము, బుద్ధిబలములున్ననూ, దైవబలమునకు సాటి రావు, ఈడు లేవు. సర్వ బలములు సర్వేశ్వరునినుండియే ఉత్పన్నమగును. శారీర, మానసిక, ఆధ్యాత్మిక బలములకు ఆత్మబలము ఆధారము. ఆత్మవిశ్వాసమే మానవునకు స్వాసము. అట్టి విశ్వాసము లేని మానవుడు బండా గుండూ వంటి దానవ జన్మలకు సంబంధమే. 'ఈశ్వర స్మర్తృభూతానాం' అన్నట్లు సర్వేశ్వరుడు సర్వవ్యాపకుడు. స్వాసమున్న ప్రతి జీవము శివం, స్వాసము లేని ప్రతి దేహము శవం. శివం, శవం, స్వాసముతోనే యేర్పడుచున్నవి. మంగళమైన స్వాసయే స్వస్వరూపం. నాయనా! దృష్టిదోషం, శ్రవణదోషం, వాక్దోషం, మనోదోషం, క్రియాదోషం ఈ పంచ దోషములు లేకున్న అదే పరమాత్మ స్వరూపం. మానవ జన్మ పవిత్రమైనది. దానిద్వారానే మాధవుని నొంద వీలగును. మిగిలిన పశు, పక్షి మృగాదులకు ఇట్టి ప్రాప్తి చేజిక్కదు. ఇంతటి పవిత్ర జన్మ యెత్తియూ అపవిత్రమైన కర్మలతో పరమాత్మునికి దూరమగు జన్మ దురదృష్టమనే చెప్పవచ్చును. నిజముగా నీవు అదృష్టవంతుడవు. స్వామి కమ్ముని కమ్ము అందరికీ లభ్యము కాదు. జన్మాంతర పుణ్యమే నీకీ ప్రాప్తి నందించినది. సుఖ దుఃఖములు, భోగ భాగ్యములు కదలిపోయే మేఘములవంటివి. నేడు వుండి రేపు లేకపోవచ్చును, నేడు లేక రేపు రావచ్చును. కానీ భగవత్ అనుగ్రహ ప్రాప్తి లభించెనా అంతకంటే భాగ్యము వేరొండుండదు. నాయనా! ఇతరుల మంచి చెడ్డలు చూడక అందరియందూ మంచి భావము పెట్టుకొని, కోప, తాప, ఈర్ష్య, అసూయ, ద్వేషములను నీలోన రానీయక అందరియందూ నా ఆరాధనా దేవుడే ఆత్మరూపుడై వున్నాడని తలంచి, స్మరించి, తరించు. అంతకంటే మించిన సాధన వేరొకటుండదు. తల్లిదండ్రులను గౌరవించి, పెద్దలను తగినట్లు సేవించి, వారల అనుగ్రహములను సాధించిన దైవానుగ్రహము తప్పక లభించును. తల్లిదండ్రులనే ప్రేమించి గౌరవించనివారు అన్యులనెట్లు గౌరవింతురు? ఆత్మానుగ్రహము నెట్లు సాధింతురు? కాన మొదలు దేహ సృష్టికర్తలయిన తల్లిదండ్రులను ప్రసన్నముగా చేసుకో. తదుపరి దేశ సృష్టికర్త అయిన దేవుని అనుగ్రహమందుకొందువు. మీ హాయియే సాయి. ఇంటియందందరికీ ఆశీర్వాదములు అందించు.

ఇట్లు
నీ సాయి

ఆఫ్రికా ఖండ శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలన్నింటికీ 'కేంద్రీయ సమన్వయ కర్త'గాను (సెంట్రల్ కో-ఆర్డినేటర్), జోనల్ చైర్మన్ గానూ, చిరకాలంగా బాధ్యతలు నిర్వహిస్తూ, ఆఫ్రికాలో శ్రీ సత్యసాయి అవతారోద్యమ వ్యాప్తికై విక్టర్ కానూ గణనీయ కృషి సల్పారు. శ్రీ సత్యసాయి వరల్డ్ ఫౌండేషన్ "ఎడ్యుకేషన్ కమిటీ"లో కీలక సభ్యులుగా క్రియాశీలక పాత్ర వహిస్తూ వచ్చారు.

తమ స్వీయసాధనతోపాటుగా, ఆఫ్రికాలోని వివిధ దేశాలకు చెందిన సాయిభక్తుల అనుభవాలను కూర్చి "శ్రీ సత్యసాయిబాబా - గాడ్ ఇన్ కార్నేట్" (భగవదవతారం) అనే రెండు సంపుటముల గ్రంథమును వెలువరించారు 'కానూ' దంపతులు.

మానవతా విలువల ఆధారిత శ్రీ సత్యసాయి విద్యా బోధనా ప్రణాళికను (SSSEHV) గ్రేట్ బ్రిటన్ లోనూ, తరువాత ఆఫ్రికా ఖండంలోనూ ప్రభావయుక్తముగా విస్తరింపజేసి, విద్యాబోధనా పద్ధతులలో లోతైన పరిశోధనలు జరిపి, వినూత్న బాటలు వేసిన 'పయోనీర్'గా విక్టర్ కానూను గౌరవ డాక్టరేట్ పట్టా పరిచటంలో ఆశ్చర్యమేమీ లేదు కదా! డా॥ విక్టర్ కానూ భగవానుల అవతారోద్యమంలో సమర్థవంతమైన ఉపకరణముగానేకాక, పరమ భక్తునిగాకూడా అట్టి గౌరవానికి అన్నివిధాలా అర్హులే!

నూతన సహస్రాబ్దిలో ప్రపంచ మానవాళి ఎదుర్కోబోయే అత్యంత సంక్లిష్ట సమస్యలలో 'జల వనరుల పరిరక్షణ' అతికీలకమైనదని గుర్తించిన ఐక్యరాజ్యసమితివారు, తమ అనుబంధ ఆంతరిక విభాగమైన "ఐక్యరాజ్యసమితి - మానవ ఆవాసయోగ్య నివేశన సముదాయాల సంస్థ" (UN-HABITAT) ద్వారా 'జలవనరుల పరిరక్షణ' కోసం తగిన పరిష్కారమార్గాలను కనుగొనేందుకు వివిధ దేశాలలో అంతర్జాతీయ

ధన్య జీవి విక్టర్ కానూ

"సాయిదాసు"

సదస్సులు, సమావేశాలు నిర్వహించారు. పంచభూతాలు పరమాత్మ స్వరూపాలేనన్న భగవాన్ బాబావారి దివ్యప్రబోధ మానవులంతా గ్రహించి ఆచరించాలనీ; మానవుడు ప్రకృతి వనరులను బాధ్యతాయుతంగా, పరిమితముగా, విచక్షణతో వినియోగించుకోవటమే 'జలవనరుల' సమస్యకు ప్రధాన పరిష్కారమార్గం కాగలదనీ; నీటివసతి కల్పించటంలో వేలకోట్ల ధనం ఖర్చుపెట్టటంకన్నా, ఆ నీటిని పొదుపుగా, తెలివిగా, జాగ్రత్తగా వినియోగించుకోవటం గురించి మానవతా విలువల అధారంగా నీటి వినియోగంలో పొదుపు, అదుపులను సాధించటానికి చిన్న పిల్లలకు శిక్షణ గరపటం ద్వారా - ఆ పిల్లల కుటుంబాలను, వారి పరిసర సమాజాలను, తద్వారా దేశప్రజలను, ప్రభావితులను గావించవచ్చనీ; ప్రతిపాదిస్తూ డా॥ విక్టర్ కానూ ఒకానొక అంతర్జాతీయ సదస్సులో "వేల్యూ బేస్డ్ వాటర్ ఎడ్యుకేషన్" - VBWE ("మానవతా విలువల ఆధారిత నీటి వినియోగ శిక్షణా పద్ధతుల")పై "ప్రపంచ జల సమాఖ్య"కు, ఐక్యరాజ్యసమితికీ సమర్పించిన అధ్యయన పత్రం, ఐక్యరాజ్యసమితి, మరియు, వివిధ అంతర్జాతీయ సంస్థల దృష్టినాకర్పించి, వారి ప్రశంసలకు పాత్రమైంది.

దాంతో, విక్టర్ కానూ సూచించిన “వేల్యూ బేస్డ్ వాటర్ ఎడ్యుకేషన్” పథకం వెంటనే అమలుకు నోచుకొని, మొదట ఆఫ్రికాలోని 6 దేశాలలో ప్రయోగాత్మకంగా ప్రారంభింపబడింది. ఆ ప్రయోగం సాధించిన సత్యలితాల కారణంగా VBWE ప్రణాళిక ఆగ్నేయాసియాలోని మరికొన్ని దేశాలలోకూడా అమలుకు నోచుకొంది. ఆ ప్రణాళిక సంబంధంగా, ఐక్యరాజ్యసమితివారు డా॥ విక్టర్ కానూగారిని ఆఫ్రికాలో జలవనరులు, పరిశుభ్రత, పారిశుధ్య అంశాలపై UN-HABITATకు సాంకేతిక సలహాదారుగా నియమించారు. ఆవిధంగా, భగవాన్ బాబావారి దివ్య ప్రబోధలు, వారి ఆదర్శ విద్యావిధానం, అనంతపురం జిల్లాలో 700 గ్రామాలకు స్వామి అందించిన “సాయిగంగ” సురక్షిత త్రాగునీటి సరఫరా పథకం - మానవ సంక్షేమానికై ఉద్దేశించి, విశాల దృక్పథంతో ఐక్యరాజ్యసమితి మరియు, వారి అనుబంధ సంస్థలు, తీసుకొన్న నిర్ణయాలను ప్రభావితం చేశాయి. ఆ ప్రక్రియలో స్వామివారి ఉపకరణముగా సమర్థవంతమైన సేవలందించిన భాగ్యశాలి డా॥ విక్టర్ కానూ!

ఆఫ్రికా ఖండంలోని వివిధ దేశాలలో గ్రామీణ, అటవీ ప్రాంతాల సామాన్య ప్రజలకు దీర్ఘకాలిక సమస్యగా కొనసాగుచుండిన ప్రాణాంతక వ్యాధి ‘మలేరియా’ నివారణకై భయంకర దోమలబారినుండి ఆ ప్రజలకు రక్షణ కల్పించేందుకు అంతర్జాతీయ శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలవారు UN-HABITAT సంస్థతో కలిసి చేపట్టిన “సాయి నెట్” పథకం క్రింద - కొన్నివేలమంది గ్రామీణ ఆఫ్రికన్లకు అందించబడిన క్రిమిసంహారక రసాయనాలతో తయారుచేసిన ‘దోమ తెర’ల కారణంగా, “సాయి నెట్” పథకం అమలుజరిపిన ఆఫ్రికన్ గ్రామ ప్రజలలో ‘మలేరియా’ బారిన పడేవారి సంఖ్య ఒక సం॥ కాలంలోనే గణనీయస్థాయిలో 50 శాతానికి (సగానికి సగం) పడిపోయింది. ఆఫ్రికాలో “సాయి నెట్” పథకం అమలులో క్రియాశీలక పాత్ర వహించి, ప్రత్యేక శ్రద్ధతో పనిచేశారు డా॥ విక్టర్ కానూ.

తన ప్రభువైన శ్రీ సత్యసాయిదేవుని సేవలలో జీవితాన్ని పూర్తిగా అంకితం గావించిన డా॥ విక్టర్ కానూ

2008లో కంటీచూపు కోల్పోవటంతో, ఆయనను 90 శాతం అంధత్వం అలముకొంది. అయినప్పటికీ, ఆయన తన ప్రభువు దివ్యోద్యమ సేవలలో చురుకుగా పాల్గొనటం ఏమాత్రం విడనాడలేదు. స్వామికూడా విక్టర్పట్ల తమ కరుణను, దివ్యానుగ్రహాన్నీ సదా కురిపిస్తూనే వచ్చారు. తనకు సంక్రమించిన అంధత్వం తాను బాహ్యదృష్టినుండి మరలి, అంతఃదృష్టిని పెంపొందించుకోవటానికి ఎంతగానో దోహదం చేసిందని చెప్పుకోగలిగిన ధీశాలి విక్టర్ కానూ.

2008 జులైలో ప్రశాంతి నిలయంలో శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థల అంతర్జాతీయ సమావేశంలో - అప్పటికి విక్టర్ ఆరోగ్యం ఏమాత్రం బాగులేకపోయినప్పటికీ - భగవాన్ బాబావారు ప్రత్యేకంగా కోరిమరీ విక్టర్చే ప్రసంగింపజేశారు. ప్రసంగానంతరం విక్టర్ను అభినందిస్తూ, ఆయనను నిండుగా ఆశీర్వదించారు స్వామి!

2008 తరువాత విక్టర్ ఆరోగ్యం పూర్తిగా దెబ్బ తినటంతో, ఆయన మొత్తం 9 సార్లు ఆస్పత్రుల పాలయ్యారు. 2010 జూన్లో గుండె చికిత్సుకు విక్టర్ను ప్రశాంతి గ్రామంలోని శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రిలో చేర్పించారు, భగవాన్. చికిత్సపొందుతున్న విక్టర్ను పరామర్శించటానికై ఆసుపత్రికి ప్రత్యేకంగా వెళ్ళిమరీ స్వామి ఆయనకు తమ ఆశీస్సులనందించారు. అటుపై, త్వరలోనే ఆసుపత్రినుండి విడుదలైన విక్టర్ వెంటనే ఆఫ్రికాకు తిరిగివెళ్ళి, మళ్ళీ సాయిసేవలలో చురుకుగా, ద్విగుణీకృతోత్సాహంతో, నూతన శక్తితో పనిచేయనారంభించారు.

2011 ఏప్రిల్ 24వతేదీ ఆదివారంనాడు భగవాన్ బాబావారు తమ భౌతిక దేహాన్ని వీడి, మహాభినిష్క్రమణం చేసిన తరువాత, 2011 జులై నెలలో ప్రశాంతి నిలయానికి విచ్చేసిన విక్టర్, అదే నెలలో నిర్వహింపబడిన శ్రీ సత్యసాయి వరల్డ్ ఫౌండేషన్ “విద్యాకమిటీ” సమావేశంలో పాల్గొన్న సందర్భంలో ప్రసంగిస్తూ - శ్రీ సత్యసాయి ప్రభువుచే స్థాపింపబడిన విద్యా, వైద్య, సేవా ఉద్యమాలను; భగవానులచే నియమింపబడిన

శ్రీసత్యసాయి సంస్థల ప్రతినిధులను; ప్రపంచంలో ప్రతి ఒక్కరూ గౌరవించాలనీ; శ్రీ సత్యసాయి దివ్యవారసత్వ సంపదను గౌరవాభిమానాలతో అందరూ కొనసాగించాలనీ; ఉద్ఘాటించారు. అత్యంత తీవ్ర సంక్షోభాల నడుమ కొట్టుమిట్టాడుతున్న ఈ ప్రపంచాన్నీ, మానవాళినీ ఉద్ధరించి, ప్రపంచంలో శాంతిసామరస్యాలను పునః ప్రతిష్ఠించగల శక్తి - శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థల విద్యార్థులకు, శ్రీ సత్యసాయి భక్తులకు, సేవకులకు ఉన్నాయన్నది 'విక్టర్ కానూ'గారి నిశ్చిత స్థిరాభిప్రాయం! భగవాన్ దివ్య రూపం లేని ఈ ప్రపంచంలో తాను దర్శించవలసినది ఇంకేమీ లేదనీ; అందువల్ల తనకు కంటిచూపు లేదన్న చింత ఏమాత్రం లేదన్నారు 'విక్టర్ కానూ'!

మూడు దశాబ్దాలకుపైగా భగవాన్ బాబావారితో, వారి దివ్యావతారోద్యమంతో ప్రగాఢ అనుబంధాన్ని పెనవేసుకొని, అంకిత భక్తిభావాలతో నిస్వార్థ సేవల నందించిన డా॥ విక్టర్ కానూ తన జీవిత విశేషాలనూ, అనుభవాలనూ, 'ఆత్మకథ'గా గ్రంథీకరించారు; ఆ గ్రంథాన్ని శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్ట్ (ప్రచురణల విభాగం) వారు వెలువరించారు. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి

బాబా రూపంలో భగవంతుడు తనకు పిలుపునిచ్చి తమ దివ్యసన్నిధిన ఆదరించేవరకూ తన జీవితం ముండ్లబాటలో సాగిన ఒక సుదీర్ఘ ప్రయాణంగా 'విక్టర్' తన "ఆత్మకథ" ముందు మాటలో అభివర్ణించారు. ఆ గ్రంథ ప్రారంభంలోని పరిచయ వాక్యాలలో... జాగ్రత్, స్వప్న, సుషుప్త్యాది అవస్థలలోనూ, ధ్యానస్థితిలోనూ, వివిధ స్థాయిలలో తనకు కలిగిన స్వీయానుభవాల ద్వారానూ - ఈ ప్రపంచాన్ని ఉద్ధరించటానికి సాక్షాత్ ఆ నిరాకార అక్షర పరబ్రహ్మమే శ్రీ సత్యసాయి రూపనామాలతో అవతరించినదన్న పరమ 'సత్యము'ను తాను గ్రహించ గలిగాననీ; తన జీవితం చరమదశకు చేరుకుందనీ; మృత్యువు తనను సమీపిస్తోందని తనకు తెలుసుననీ; అందుకే తాను గ్రహించిన 'సత్యము'ను, భగవాన్ తో తన జీవిత అనుభవాలనూ ప్రపంచానికి వెల్లడించటం వలన అవి ప్రపంచంలో ఏ కొందరికైనా ఉపయోగపడగలవన్న ఉద్దేశంతోనే తన "ఆత్మ కథ"ను వ్రాస్తున్నాననీ 'విక్టర్' పేర్కొన్నారు. డా॥ విక్టర్ కానూ "ఆత్మ కథ" పాఠకులకు, సాధకులకు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి దివ్యావతారోద్యమ సేవానుభవాలతో నిండిన ఒక దివ్య సంపదగా భాసిల్లగలదనటంలో ఎట్టి సందేహమూ లేదు! ✽

ఉప్పు నీటినుండి మంచి నీరు

కృష్ణా జిల్లా మచిలీపట్నానికి 10 కి.మీ. దూరంలో గల బొర్రపోతుపాలెం గ్రామంలో శ్రీ సత్యసాయి ప్రేమామృతధార పథకము క్రింద మంచినీటి మందిరము ఏర్పాటు చేయుటకు శ్రీ సత్యసాయి యువత ముందుకు వచ్చారు. సుమారు 2000 మంది జనాభా గల బొర్రపోతుపాలెం గ్రామంలోని ప్రజలు ఎంతోకాలంగా త్రాగునీటికి ఇబ్బంది పడుతున్నారు. అంతేకాక, అందుబాటులో ఉన్న కలుషితమైన నీరు త్రాగడంవలన ప్రజలు రోగాల బారిన పడుతున్నారు. శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు, కృష్ణా జిల్లా మరియు శ్రీ సత్యసాయి గ్రామసేవా ట్రస్టు సంయుక్త ఆధ్వర్యంలో ఉప్పునీటిని మంచినీటిగా మార్చే డి.సాలినేషన్ ప్లాంటును తేదీ 30.11.2011 ఉదయం 9 గంటలకు ప్రారంభించడం జరిగింది. ఈ కార్యక్రమంలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల రాష్ట్ర అధ్యక్షులు శ్రీ ఎస్.జి. చలం, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యోపన్యాసాల ఆంధ్రానువాదకులు ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్, బందరు శాసన సభ్యులు శ్రీ పేర్ని వెంకట్రామయ్య, కృష్ణా జిల్లా సూపరింటెండెంట్ ఆఫ్ పోలీస్ శ్రీ పి.వి.ఎస్. రామకృష్ణ తదితరులు పాల్గొన్నారు. గంటకు 1000 లీటర్ల ఉత్పాదనా సామర్థ్యం గల స్వచ్ఛమైన మంచినీటిని అందించే మంచినీటి మందిరమును గ్రామస్థులందరూ పొందడం స్వామివారి దివ్యానుగ్రహ ఆశీస్సులే.

“ఓం శ్రీసాయి కాలాతీతాయ నమః”

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు

**నైనం భిన్నస్తి శస్త్రాణి నైనం దహతి పావకః
న చైనం క్షేదయన్తాప్తా న శోషయతి మారుతః**

“ఆత్మను ఆయుధములు ముక్కలుగా ఖండింపజాలవు, అగ్ని దహింపజాలదు, నీరు తడుపజాలదు, వాయువు ఆర్పివేయజాలదు”

(భగవద్గీత అధ్యాయం 2 శ్లో.23)

భగవంతునికి గల అనంత నామాలలో ‘ఆదిమధ్యాంత రహితుడ’నేది ఒకటి. మరి, ‘ఆది’ అంటే పుట్టుక లేకుండా, ‘మధ్య’ అంటే జన్మ లేకుండా, ‘అంత’ అంటే మరణం లేకుండా ఉండటం సాధ్యమేనా అనే ప్రశ్నలు ఈ ఆధునిక కాలంలో ఉన్నటువంటి మనందరకీ, ప్రత్యేకించి యువతకు వచ్చుట సర్వసాధారణము.

ఒక గ్రంథము ఉన్నదంటే, దానిని రచించినవారు ఒకరున్నారనేది నిర్వివాదాంశము. ఆ వ్యక్తి మనకు అగుపడకపోవచ్చు. మన కళ్ళ ఎదుట ఉన్న ఆ గ్రంథమే ఆ వ్యక్తి ఉనికిని ధ్రువపరుస్తున్నది.

ఒక పసిబిడ్డను మనము చూసినప్పుడు ఆ పసిబిడ్డకు జన్మనిచ్చినటువంటి తల్లి ఉండే తీరాలి. అయితే, ఆ మాతృమూర్తి మనకు కనిపించకపోవచ్చు. మన కళ్ల ఎదుట ఉన్న ఆ పసిబిడ్డయే ఆ మాతృమూర్తియొక్క ఉనికిని నిరూపిస్తుంది.

అదేవిధంగా, ఎన్నో వింతలతో, అద్భుతాలతో ఆవిష్కరింపబడిన ఈ ప్రకృతి మన కళ్ళ ఎదుట కనబడుతూ ఉన్నదంటే దీనిని సృష్టించిన సృష్టికర్త ఒకరు ఉండాలి కదా! ఆ సృష్టికర్త మనకు అగుపడదు. కానీ, ఈ చరాచర సృష్టి అంతా ఆ సృష్టికర్త ఉనికినే ధ్రువపరుస్తున్నది.

సృష్టికర్త ఉన్నాడనే సత్యాన్ని గుర్తించి అతనికై యోగులు, మునులు, ఋషులు అన్వేషింపసాగారు. ఆ సృష్టికర్తను చూడాలనే తపనతో వారు తపోదీక్షాబద్ధులై వారి అన్వేషణ కొనసాగించారు. ఈ అన్వేషణలో భాగంగా వారు కనుగొంటూ వచ్చిన సత్యాల ప్రతిరూపమే వేదములు, ఉపనిషత్తులు, బ్రాహ్మసూత్రములు మొదలైనవి. ఐతే, బాహ్యప్రపంచంలో ఎంత వెతికినా కానరానటువంటి ఆ సృష్టికర్త తమలోనే ఉన్నాడని, తామై ఉన్నాడని, మనస్సును అంతర్ముఖం గావించి హృదయాంతరాళాలలో గాలించినప్పుడు ఆయనను దర్శించవచ్చునని ఋషులు,

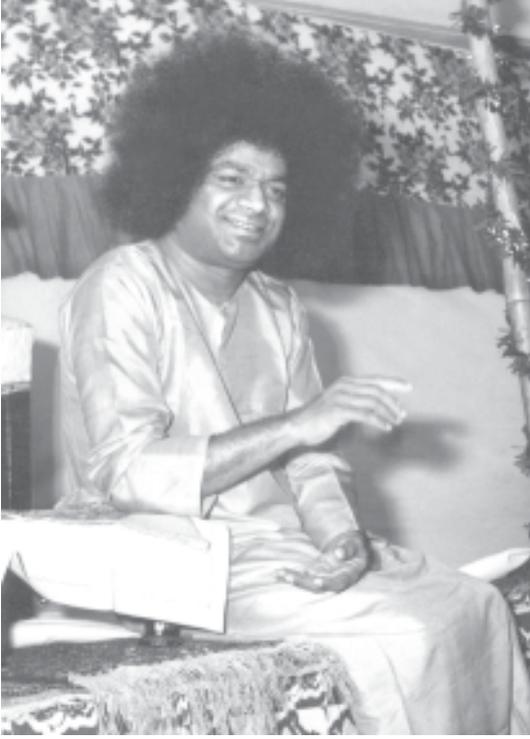

ప్రేమరతనాలు - 2

మునులు గుర్తించారు. వారు గుర్తించిన తానే మనలో ఉన్నటువంటి ఆత్మ అని ధ్రువీకరించుకున్నారు. తమను తాము ఆత్మస్వరూపులుగా గుర్తించిన పిమ్మట ఆ ఆత్మకు ఆదిమధ్యాంతములు లేవని గుర్తించారు. పుట్టుట, గతించుట అనే అంశాలతో మిళితమైన ఈ జగత్తునందు ఆత్మ ఉపాధులతో నిమిత్తము లేకుండా వెలుగొందే శాశ్వత సత్యమని వారు గ్రహించారు. దానిని ఆధారము చేసికొని ఆత్మ, దాని పర్యాయపదమైన దేవుడు, ఆదిమధ్యాంత రహితుడని తెలుపుతూ వచ్చారు.

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తాను దేహము కాదు, దేహినని; సాక్షాత్తు భగవంతుడనని అనేక పర్యాయములు మనకు తెలియజేశారు. వారి దివ్యోపన్యాసాలలో వారే స్వయంగా తెలిపినట్లుగా...

ఆ నందబాలుడే ఆనందబాలుడై
 తనవారి గుర్తింప తరలివచ్చె
 ఆ రామచంద్రుడే ఆరామచంద్రుడై
 తన బంటులను కనుగొనగ వచ్చె
 ఆ మహావిష్ణువే ఈ మహీవిష్ణువై
 తన ఆయుధములు చేకొనగవచ్చె
 ఆ ఈశుడే బాలసాయిశుడై నేడు
 తన గుంపుతోనాడుకొనగ వచ్చె
 అట్టి పరమాత్మయను బొమ్మలాటగాడు
 తాను జీవుల రంగస్థలాన నిలిపి
 ఆడు ఆనాటి ఈనాటి యాట జూచి
 సుంత వర్ణించి కొంత సంతసము గనుడి

వారు యుగయుగాలుగా సాగుతున్న మానవ చరిత్రకు
 సాక్షిభూతులై ప్రతి యుగములోనూ ధర్మసంస్థాపనార్థం
 అవతరిస్తూ ఉన్నారనడానికి ఇంతకంటే నిదర్శనమేమి
 కావాలి?! మరొకమారు భగవాన్ హిల్వ్యా స్టేడియంలో
 తమ 60వ జన్మదినోత్సవ దివ్యోపన్యాసములో
 ఈవిధముగా ఉద్ఘాటించారు:

ఏ గుణంబు గణించి యేతెంచెనో నాడు
 ప్రహ్లాదు పాలింప పరమపురుషు
 డే గుణంబు గణించి యేతెంచెనో నాడు
 కరిని గాచెడి తరి కమల నయను
 డే గుణంబు గణించి యేతెంచెనో నాడు
 ధ్రువ కుమారుని సాక వైకుంఠవాసి
 ఏ గుణంబు గణించి యేతెంచెనో నాడు
 పేద కుచేలుని భ్రోవ వేదచరితు
 డా గుణంబె గణించి ఆ అమరవంద్యు
 డార్తజనులను పాలింప అవతరించె
 అనాధనాథ శ్రీనాథ లోకనాథ
 పుట్టపర్తి సత్యసాయి షట్చక్రవర్తి

ఆత్మస్వరూపుడైన భగవంతుడు కాలముతో నిమిత్తము
 లేకుండా శాశ్వతుడు అనే సత్యానికి ఇంతకన్నా వేరొక
 నిదర్శనము మనకు అక్కర్లేదు. భగవాన్ తమ ప్రతి
 చర్యలోనూ శాశ్వతుడైన ఆ పరమాత్మయే తామనే సత్యాన్ని
 మనకు సున్నితంగా గుర్తు చేస్తూ ఉంటారు.

ఒకానొక రోజున కాలేజీ విద్యార్థులు “శివ శక్తి” అనే
 నాటకమును స్వామి సన్నిధిలో ప్రదర్శించటం జరిగినది.
 నాటకం అనంతరం భగవాన్ స్టేజీమీద నాటకములో
 పాల్గొన్నవారందరికీ పాదనమస్కారములు ప్రసాదించి,
 ఫోటోల నిమిత్తమై నిలబడే క్రమములో వారి చూపు శివుని
 పాత్ర ధరించిన విద్యార్థిపై పడింది. ఆ పిల్లవానిని దగ్గరకు
 పిలిచి, అతని చేతిని తమ చేతితో పట్టుకొని, అతడు
 ధరించిన గడియారమువైపు చూపుతూ - “శివుడు కాల
 స్వరూపుడు, కాలాతీతుడు. ఆయనకు వాచీతో పని
 యేమి?!” అని అడిగారు. తిరిగి తమ చేతిని చూపిస్తూ,
 “అందుకే నేను వాచీ పెట్టుకోను” అని పలికినటువంటి ఆ
 పలుకులు మమ్మల్ని విస్మయానందాలకు లోను చేశాయి.
 అటువంటి కాలాతీత లీలామూర్తి అయిన స్వామియొక్క
 ప్రేమను మనం పొందినందుకు, వారి సాన్నిహిత్యాన్ని,
 సన్నిధి భాగాన్ని అనుభవించినందుకు మన జన్మలు
 తరించాయి. ఆ భగవానుని కరుణా కటాక్షాలు
 భక్తులందరిపై ఎళ్లవేళలా ఉండాలని ప్రార్థిస్తున్నాను.

“సమస్త లోకాస్సుఖినో భవంతు” ✽

జాపకాల పంబలి

(ధారావాహికం - 4వ భాగం)

ప్రొ|| కామరాజు అనిల్ కుమార్

రాత్రి ఎనిమిదింటికి క్లాస్ అయింది. బయటకు రాగానే నేనెరిగున్న శంకరావనే కింకరుడు మిమ్మల్ని అర్జైంటుగా ఇంటర్వ్యూకి హాజరవ్వమని రోటరీ క్లబ్బు వాళ్ల దగ్గిర్నుంచి కబురొచ్చిందన్నాడు. “నా పేరు కలవాళ్లింకెవరినైనానేమో” అన్నాను, ఇలాంటి పిలవని పేరంటానికి వెళితే అభాసు పాలవుతానని. “కాదు మహానుభావా! సాక్షాత్తు మిమ్మల్నే. మిమ్మల్నెఱుగని వారెవరు?” అన్నాడు. “నేనసలు అప్లయ్ చెయ్యండే!” అన్నాను. “అదృష్టం కాళ్ళదగ్గరికొస్తుంటే అప్లికేషన్ అడ్డం వస్తుందా?” అన్నాడు. ఈ వార్త ఏమిటని తటపటాయిస్తున్నాను. “అయ్యా! ఆలస్యం చేయకండి. వాళ్ళు మీకోసం తపస్సు చేస్తున్నారు” అన్నాడు. “అలాగా! అయితే అయిదు నిమిషాల్లో బయల్దేరి అక్కడ ప్రత్యక్ష మౌతాను” అని ఆ వార్తావహుణ్ణి పంపించేసేను. ఓ గ్లాసుడు నీళ్ళతో మొహం కడుక్కుని జేబు రుమాలతో మొహం తుడుచుకుని జేబులోంచి పర్సు తీసి అందులో స్వామి ఫోటోని చూస్తూ స్వామితో, “అనుకోకుండా ఆకాశం నుండి ఊడిపడింది వార్త. వెళ్ళకపోవడం సభ్యత కాదు, సంస్కారం కాదు. అభిమో శుభమో నీదే భారం” అని మనస్సులోనే నమస్కరించుకున్నాను.

సాయంత్రంనుంచీ పాఠాలు చెప్పి అలిసిపోయి ఉన్నాను. ఇంటర్వ్యూకి కూర్చున్నాను. యథాలాపంగా వాళ్ళేమో అడిగారు. సునాయాసంగా నేను జవాబులు చెప్పేను. ఆఖరున రోటరీ ప్రెసిడెంటు నాగేశ్వరావుగారు చిరునవ్వుతో, “మిస్టర్ అనిల్ కుమార్! మిమ్మల్ని ఇంటర్వ్యూ చేసి సెలెక్టు చేయలేదు, సెలెక్టు చేయడానికే ఇంటర్వ్యూకి పిలిపించేను. ఇప్పుడైనా మీ బయోడేటాతో అప్లికేషన్ రాసివ్వండి. ఫైనల్ ఇంటర్వ్యూ హైదరాబాద్లో

ఉంటుంది” అన్నాడు. ఆయనకి నామీద ఉన్న అభిమానానికి మనస్ఫూర్తిగా నమస్కరించి బయట పడ్డాను.

ఇంతకీ విషయమేమంటే, గుంటూరు రోటరీ క్లబ్బువారు కొందరిని ఎంపిక చేసి అమెరికాకు పంపుతారట. ఆ రోజు పొద్దున్ననుంచి ఇంటర్వ్యూలు జరుగుతుంటే రాత్రి సమాప్త సమయానికి నాకందిన కబురది.

ఆవిధంగా సెలెక్టు అయిన తరువాత అప్లయ్ చేశాను. వింతగా లేదూ? అయితే ఫైనల్ సెలెక్షన్ హైదరాబాదులో అన్నారు. హోటల్ రిట్జ్లో అన్నారు.

నేను మెడికల్ ఎంట్రన్స్వారికి పాఠాలు చెప్పడంలో పీకల్లోతుకి కూరుకుపోయాను. క్షణం తీరిక లేదు. బోటనీ తప్ప బుఱ్ఱలో దేనికీ చోటులేదు. దేనికీ హైదరాబాదు వెళ్ళడం అనిపించింది. కానీ, మా అక్కయ్యవాళ్ళు క్రొత్తగా గృహ ప్రవేశమయ్యారు. నేను ఈ ఎంట్రన్సు యజ్ఞంలో బిజీగా ఉండి వెళ్ళలేకపోయాను. ఈ ఇంటర్వ్యూ పేరుతో హైదరాబాదుకు వెళితే ఛార్జీలు గిట్టుబాటవుతా యనుకున్నాను.

సరే, కృష్ణా ఎక్స్ప్రెస్ ఎక్కి కూర్చున్నాను. నా ముందు ఒక సీనియర్ కూడా ఇంటర్వ్యూకి వెళుతున్నాడు. “ఏమయ్యా, బాగా ప్రిపేర్ అయ్యావా?” అంటూ పలకరించేడు, ప్రిపేరయిన వస్తాదులా మొహం పెట్టి.

“సార్, బాబావారు కావాలనుకుంటే సెలెక్టు అయ్యేలా చూస్తారు. లేకపోతే నా మంచికే అన్నట్లు సెలెక్టు కానివ్వరు. అంతా వారి దయ. నా మాట నమ్మండి. ఈ ఇంటర్వ్యూకి సంబంధించిన ఏ సబ్జెక్టూ చదవలేదు. నాకు టైమూ లేదు. ఎంట్రన్సు సీజను కదా!” అన్నాను.

బాబావారి భజనలు బాగా వంటికి పట్టిన రోజులవి. కొత్త వైష్ణవుడికి నామాలు మెండు అన్నట్లు ఎక్కడ పడితే అక్కడ భజనలు రాగాలు తీయడం అలవాటయింది నాకు. ఆధ్యాత్మిక ఏలినాటి శని జరుగుతున్నట్లుగా బాబావారు నా మొహం కూడా చూడని రోజులవి.

నేను రైలులో కూర్చున్న సీటు ఎదురుగా డాక్టరు ఆర్.బి.కె. మూర్తిగారు, వారి అమ్మాయి కూర్చున్నారు. అమ్మాయి శారద నా శిష్యురాలు కూడా. వాళ్ళిద్దరూ నావంక అదోలా చూస్తున్నారు. భజన పాటల కూనిరాగాలు తీస్తున్న నేను వారిరువురికీ 'మెంటల్ ఫెలో'గా కన్పించి ఉండవచ్చు. "బాబావారి భజనలు పాడుకుంటున్నానంతే. భయపడకండి" అనగానే వారిద్దరూ నవ్వేసి నన్ను ఆనందంగా అభినందించేరు.

ఈలోగా పై బెర్తులో పడుకున్న ఒక యువకుడు "మనోరమ" అనే పుస్తకాన్నిచ్చాడు.

మరొకడు కాంపిటీషన్ మాస్టర్ మ్యాగజైను ఇచ్చాడు. వీరు నామీద ప్రేమతోనో, శ్రద్ధతోనో ఇచ్చారనుకుంటే పొరబడినట్లే. కుర్రాళ్ళు వాళ్ళు కూడా ఇంటర్వ్యూకి వస్తున్నారు. నా పాటలు వారికి డిప్రెషన్లుగా అనిపించి "నోరు మూసుకుని చదువుకో" అన్నట్లు ఈ పుస్తకాలు నా మొహం పడేశారు.

ఈ సూక్ష్మాన్ని గ్రహించాను. "బాబూ! నేనేమీ ప్రిపేరు కాలేదు. ఏ మనోరమనీ, మనోహరినీ ఆశ్రయించే అలవాటు నాకు లేదు. మీరే చదువుకోండి" అన్నాను ఇక మౌనం దాల్చి.

నా గొంతు కొంత శ్రావ్యంగా ఉంటే భరించేవారేమో! రైలు ఇంజను కూతకు పోటీ పడేటట్లుంటే ఎవరు మాత్రం భరించగలరు?!

మొత్తానికి హైద్రాబాదు చేరుకుని సాయంకాలం ఇంటర్వ్యూకి వెళ్లాను. పెళ్ళినాటి సూటు ఇంకా బాగానే ఉండటంచేత వేసుకుని రీవిగా వెళ్ళేను. అక్కడ చేరినవాళ్ళు మాట్లాడుకుంటుంటే నాకు చెమట్లు పోశాయి.

అప్పుడు దేశంలో 'ఎమర్జెన్సీ' అమలులో ఉంది. దాని గురించి ఒకరిని అడిగారట. మన శాస్త్రజ్ఞులు 'ఆర్యభట్ట'ను ప్రయోగాత్మకంగా, విజయవంతంగా అంతరిక్షంలోకి పంపిన రోజులవి. దానిగురించి శాంతికాముకమైన మన

దేశవిధానాన్నిగూర్చి మరొకరిని అడిగారట. ఆనాడు 'డా.పూర్ణ ఇబ్రహీం' గూర్చి, నల్లధనంగూర్చి చెప్పుకునేవారు. ఆ ప్రస్తావన కూడా వచ్చిందట.

పైగా ఇండో రష్యా ఒప్పందం జరిగిన సందర్భంగా మన దేశ అలీన విధానంగూర్చి కూడా అడగటం జరిగిందట.

ఈ ప్రకారం ఇంటర్వ్యూలో ప్రశ్నల బాణాల్ని సంధిస్తున్నారని తెలిసి బేజారెత్తిపోయాను. వీటికి సమాధానాలు నాదగ్గర లేవు.

"ఓరి నాయనోయ్! నన్నేమి అడిగి కడిగి పడేశారు" అని భయమేసింది.

ఇక నా వంతు వస్తున్నది. పేరు పిలవడమే తరువాయి. మనసులో ప్రార్థించుకున్నాను. "బాబూ! నన్ను బెజవాడకు పంపనక్కర్లేదు. అమెరికా ఆశలేదు. కానీ ఇంటర్వ్యూలో నన్ను ఎవరూ పిచ్చిపిచ్చి ప్రశ్నలడగకుండా చూడు తండ్రీ! నార్వే రాజధాని ఏది? పెరూ ఎక్కడుంది? డెన్మార్కు దేనికి ప్రసిద్ధి? అని అడిగితే నేను ఎలాగూ చెప్పలేను. నా వృత్తి పరువు పోతుంది. నువ్వే రక్షించాలి. అంతేకాదు స్వామీ, నేను బయోలజీవాడినని తెలిసి ప్రపంచంలో అతిపెద్ద జంతువేది? అతిచిన్నదేది? కాళ్ళున్నదేది? కాళ్ళు లేనిదేది? తోక ఉన్నదేది? తోక లేనిదేది? అని తలాతోకా లేని ప్రశ్నలు వేసి నా పరువు గంగపాలు చేస్తారేమో! నువ్వేమి లెక్కరరువయ్యా అనకుండా వాళ్ల ప్రశ్నల ధోరణి మళ్ళించి నా పరువు కాపాడు స్వామీ" అని ప్రార్థించేను.

నా పేరు పిలిచారు. ధైర్యంగా టకాటకా నడుచుకుంటూ వెళ్ళేను. హేమా హేమీలు ముందుగా కూర్చున్నారు. వారికెదురుగా కుర్చీలో నన్ను కూర్చోమన్నారు. బాబాపై భారం వేసి కూర్చున్నారు.

నా అప్లికేషన్తో ఇచ్చిన బయోడేటాలో 'ఆధ్యాత్మిక సాధనలో అభిరుచి ఉంది' అని రాశాను. దాంతో ఇంటర్వ్యూ చేసినవారందరూ ఆ రంగంలోనే ప్రశ్నలు వేశారు.

ఇక్కడ బాబా మహిమ చెప్పుకోవాలి. అప్పటికి మూడు సంవత్సరాలనించి సాయి సాహిత్యాన్ని తెగ చదివేస్తూ పిలిచిన చోటల్లా ఉపన్యాసాలు దంచేస్తూ కాలం

గడుపుతున్న నన్ను వారడిగిన ప్రశ్నలన్నింటికీ చెప్పిన సమాధానాలు బాబావారి ఉపన్యాసాలలోంచి నేను గ్రహించి పదిమందితో పంచుకున్నవే. బాగా నా నోట్లో నానుతున్నవే అయ్యాయి.

ఆ ప్రశ్నలు, జవాబులు మనందరికీ ఆసక్తికరంగా ఉంటాయని కొన్నింటిని రాస్తాను.

“భారతదేశంలో జనాభా ఎంతో దేవుళ్ళుకూడా అంతమంది ఉన్నారు. ఈ ప్రశ్నకి ఏం చెప్తారు?”

స్వామి ఏనాడో చెప్పింది జ్ఞాపకమొచ్చింది. “దేవుళ్ళెంతమందైనా దైవత్వమొక్కటే. రూప నామములు భేదమేకాని, నారాయణుడొక్కడే. బల్బుల కాంతిలో తేదాలున్నాయికాని కరెంటు ఒక్కటే కదా” అన్నాను.

ఒక పెద్దాయన తరువాత ప్రశ్న అడిగారు. “దైవత్వం ఒక్కటే అంటున్నారు కదా! మరి ఒకరు ‘రామా’ అని, మరొకరు ‘కృష్ణా’ అని అంటారెందుకని?”

భగవాన్ దివ్యోపన్యాసంలో ఒక ఉపమానాన్నిచ్చారు. అది స్ఫురించి చెప్పేను. “ఒక మెడికల్ షాపువాడికి, ఒక హోటలు యజమానికి ఒకేరోజు తలనొప్పి వచ్చింది. మెడికల్ షాపు యజమాని కప్పు కాఫీ త్రాగడానికి హోటలుకు వెళ్ళేడు. హోటలు యజమాని మాత్రం మాత్రలకోసం మెడికల్ షాపుకి వెళ్ళేడు. వాడికి కాఫీ మీద, వీడికి మాత్రల మీద నమ్మకం. కనుక, విశ్వాసము ననుసరించి రూపనామములున్నవి” అన్నాను.

సమాధానం నచ్చినట్లుగా పెద్దాయన తలూపాడు. బాబావారిచ్చిన ఉపమానం నచ్చనివాడెవరైనా ఉంటాడా చెప్పండి.

మరో ప్రముఖుడు ప్రశ్న వేశాడు. “రాముడు ఆజానుబాహువు. వినాయకుడు పొట్టి. సర్వాలంకార భూషిత పార్వతి. శివుడు దిగంబరుడు. దీనిని ఎలా సమన్వయిస్తారు?”

భగవాన్ తమ అమృతవాక్కులలో ఏనాడో ఈప్రకారం సెలవిచ్చారు: “టైలరుకి బట్టలు కుట్టమని ఇస్తాము. వాడేం చేస్తాడు? మీ కొలతల ప్రకారం దానిని కుట్టి సిద్ధం చేస్తాడు. భారీ శరీరానికి ఒక సన్నటివాడి బట్టలు చాలవు. ఒక సన్నటివాడికి భారీ శరీరం కలవాని బట్టలు బాగా లూజుగా ఉంటాయి. కొలతల ప్రకారం కుట్టాలి. అన్నీ

అందరికీ సరిపోవు. అట్టే సంస్కారము ననుసరించి రూపనామాలు ఆధారపడతాయి. వారివారి సంస్కారముల ననుసరించి భక్తి విశ్వాసము లేర్పడతాయి” అన్నాను.

ఇంటర్వ్యూ బోర్డులోవారొకరు మరొక ప్రశ్న వేశారు. “అయితే, ఇన్ని రకములైన స్తోత్రాలెందుకు? విష్ణు సహస్ర నామాలని, లలితా సహస్ర నామాలని ఉన్నాయి కదా!”

బాబావారు తమ ప్రసంగాలలో ఒక సందర్భంలో అన్నారు, “భగవంతుని సర్వజ్ఞత్వ, సర్వవ్యాపకత్వ, సర్వశక్తిమత్వములను తెలియజేయునవే అన్ని మంత్రములూ, స్తోత్రములుకూడా. వర్ణనా విధానములో వ్యత్యాసములుండవచ్చును. కానీ, అంతరార్థము ఒక్కటిగానే ఉంటుంది. అదేవిధముగా, భాషా భేదములు ఉండవచ్చునేమోకానీ, భగవంతుని తత్వము ఒకేరీతిగానే ఉంటుంది. ఏకత్వమే దివ్యత్వము. ఉదాహరణకు, మనం ‘నీరు’ అనవచ్చును. హిందీవారు ‘పానీ’ అంటారు. ఇంగ్లీషువారు ‘వాటర్’ అంటారు. సంస్కృతములో ‘వారి’ అంటారు. తమిళులు ‘తన్నీర్’ అంటారు. భాష ఏరకంగా ఉన్నప్పటికీ పదార్థము ఒక్కటే కదా! భగవంతుని వర్ణించే స్తోత్రములు, దివ్యత్వమును ప్రకటించు మంత్రములు అట్టివే” అన్నాను.

“మీకు అవతారంపై నమ్మకమున్నదా?” అని మరొకరడిగారు.

“ఉన్నదండీ” అని నా సమాధానం.

“ప్రస్తుతం అవతారమూర్తి ఎవరు?”

“సద్గురు రూపంలో ఉన్నారు. జీవిత లక్ష్యాలను తెలిపి గమ్యాన్ని చేర్చే జగద్గురు రూపంలో ఉన్నారు” అన్నాను.

“మా గురువైన మహేష్ యోగి అంటారా?” అని ఒకరడిగితే, “కానక్కర్లేదు” అని నా సమాధానం.

సభ్యుడొకరు “మీ సద్గురువు ఎవరు?” అని నేరుగా ప్రశ్నిస్తే, “భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు” అని రక్కున సమాధానం చెప్పాను.

నన్ను ఇరకాటంలో పెట్టటానికా అన్నట్లు మరో పెద్ద మనిషి, “నాకు గురువులు ఎవరూ లేరు. అయితే అవతారమూర్తి లేనట్టేనా?” అన్నారు. బాబావారు తమ దివ్యోపన్యాసాలలో వివరించి చెప్పింది జ్ఞాపకమొచ్చింది.

“భగవంతుడే సద్గురువు. నీ శరీరమను రథమునందు అశ్వములైన ఇంద్రియములకు అభిమాన మమకారములు గొలుసులైనవి. రథారూఢుడైన జీవునకు రథ సారథియై పరమాత్మ నిలిచి నీకై ప్రత్యేకమైన గీతను వినిపిస్తాడు.”

ఈ సమాధానంతో అందరూ అవాక్యయ్యారు.

ప్రశ్నల స్థాయి మారుతున్నది.

“అవతారాలు భారతదేశంలోనే ఎందుకు ఉదయించాలి?” అని అడిగారు.

బాబావారంటారు, “భగవత్ రతి కలిగినది భారత దేశము. అందుకే అవతారమూర్తుల జన్మస్థానమైనది. ఇహమును కోరినవి పాశ్చాత్య దేశములు. పరమును, ఆముష్మికమును కోరినది భారతదేశము. అర్థకామాలపై దృష్టి కలిగినవి ఇతర దేశములు. కానీ, ధర్మ మోక్షగామియై నిలిచినది భారతదేశము. వేదములకు పుట్టినిల్లు భారతదేశము. మానవత్వంలో మాధవత్వమును గుర్తింపజేయు యోగభూమి భారతదేశము.”

భక్తిపరమైన ఈ భావము ఎల్లరినీ సంతృప్తిపరచింది.

కాస్త ఇబ్బందికరమైన మరో ప్రశ్న ఎదురైనది. “మనం అంచగొండితనంగురించి చాలా వింటున్నాం. మీరేమో దైవత్వం, ఆధ్యాత్మికమంటున్నారు. ఇలా ఎందుకు జరుగుతోంది?”

బాబావారొక పర్యాయం అన్నారు, “డాక్టరు ఎక్కడుంటాడు? రోగులకు వైద్యమునందించి ఉపశమనము కలిగించే నిమిత్తమై వారివద్ద ఉంటాడు. అట్లే మానవాళిని ఉద్ధరించి, సంస్కరించి, ప్రేమతో వారిచే విలువలను గుర్తింపజేసి ఆచరింపజేసి దైవత్వమును అందించడమే అవతార లక్ష్యము.”

వారి ప్రశ్నకు ఈ సమాధానం అతికినట్లున్నది. ఇప్పటిదాకా అడిగిన ప్రశ్నలకు నేనే సమాధానం చెప్పగలిగానన్న అహంభావం కలుగుతున్నదనుకున్నారు కాబోలు, బాబావారు. చివరి ప్రశ్నగా, నా గుండె ఆగినంత పని అన్నట్లుగా, పై ప్రశ్నలకు ఏమాత్రం సంబంధం లేని పరమ లౌకిక ప్రశ్న నన్ను వేయటం జరిగింది.

“ఇజ్రాయిల్ ప్రధాని ఎవరు?”

“చచ్చాను, బాబా! ఇది నీ పనే” అనుకున్నాను. “క్షమించు స్వామీ” అనుకుంటూ చెప్పేను, “సార్, నిన్న మొన్నటివరకు ఒకాయన ఉండేవారు. వారు మారారు. ఓ కొత్త ఆమె ఆ స్థానంలో వచ్చారు. ఆమె పేరు జ్ఞాపకం లేదు” అన్నాను.

“ఫిస్టీ పర్సెంటు ఆన్సరు చెప్పేవు. యు మె గో నా” అన్నారు.

బ్రతుకు జీవుడా అనుకుంటూ, బెల్లు కొట్టగానే బిలబిలా పిల్లలు భుజాన సంచీలు వేసుకుని పరిగెత్తినట్లు నేను వడివడిగా నడుచుకుంటూ బైట పడ్డాను. ఇట్లా సాగింది నా ఇంటర్వ్యూ.

ఒకవేళ సెలెక్టు అయితే అమెరికాలో ఎదుర్కోవలసి వచ్చే ప్రశ్నలు ఇక్కడే వేశారని తరువాత తెలిసింది. ఏది ఎలా అయినా నా పరువు దక్కింది. అదే నాకు పదివేలు. స్వామికి శతకోటి నమస్కారాలర్పించుకున్నాను.

నగరంలో ప్రముఖులైన రోటేరియన్లున్నారు. వారినడిగి నేను సెలెక్టు అయ్యానో లేదో కనుక్కోమని ఇంట్లో సలహా ఇచ్చారు. నాకు ససేమిరా ఇష్టం లేదు. నేను చేసిన ప్రయత్నంగాని, పడ్డ ప్రయాసగాని ఏదీ లేనిదానికి వచ్చే నష్టమేముంది? అందునా ఫెయిలయితే ఆ వార్త నన్ను చాలా బలహీనపరుస్తుంది. కనుక విరమించుకున్నాను. కొన్ని రోజులయ్యాక ప్రముఖ పత్రికల్లో సెలెక్టు అయిన ఆరుగురి పేర్లు వేశారు. బాబా మహిమ రకామంటూ నా ఒక్కో పడింది. సెలెక్టు అయినవారిలో నాది ప్రథమ స్థానం.

నిజానికి ప్రశ్నలన్నీ స్వామికి సంబంధించినవే. సమాధానాలన్నీ వారి దివ్యోపన్యాసాలనుండి లభించినవే. ఏదో అదగవలసినవారిచేత, అందర్నీ ఏవేవో లౌకిక రాజకీయ ఆర్థిక రంగాలపై ప్రశ్నలడిగేవారిచే సాయి సాహిత్యంపై ప్రశ్నలడిగేటట్లు చేసి, వారి ఉపన్యాసాల నుండి వెంటవెంటనే సమాధానాలను నాకు స్ఫురణకు అందేలా చేసి, వారినందరినీ సంతృప్తిపరచి, ఏ ప్రయత్నమూ చేయని నన్ను సెలెక్టు చేయించి, అందునా ప్రథమ స్థానంలో నిలిపిన సాయి ఘటనాఘటన సమర్థులని నాకు నిరూపణ అయింది.

ఇదంతా స్వామి నా మొహంకూడా చూడని అజ్ఞాతవాస సమానమైన ప్రారంభంలోని ఏడు సంవత్సరాల పరీక్షా సమయంలో జరిగిన లీల. ఉత్తర్వులుకూడా చేతికందాయి. త్వరలో విశాఖపట్నంలో ట్రయినింగ్ కు రమ్మన్నారు. తేదీ ఖరారు చేశారు. ఇక్కడ బాబా గడ్డు పరీక్ష పెట్టారు నాకు. అదే రోజున మా కాలేజీ వార్షికోత్సవం. నా కష్టాన్ని రోటరీవారికి విన్నవించగా కుదరదన్నారు. ట్రయినింగ్ కు తప్పనిసరిగా హాజరు కావల్సిందే అన్నారు. అప్పట్లో ఐజాక్ గారని ప్రిన్సిపాలు ఉండేవారు. వారిని ప్రాధేయపడ్డాను. “సార్, ఏదో భగవంతుడి దయవల్ల ఛాన్సు వచ్చింది. అనుమతించండి” అని అడిగితే వారు ససేమిరా వీలుకాదన్నారు. వార్షికోత్సవానికి నేను ఉండి తీరాలన్నారు. “బాబా, సెలెక్టు అయ్యానన్నావు. ఇప్పుడేమో వీళ్ళు మోకాలడ్డుతున్నారు. ఏదైనా నీవే చేయాలి. నీ దయ” అని ప్రార్థించాను. ఇక చూడండి సాయి శక్తి. కాలేజీ వార్షికోత్సవానికి కలెక్టరు చంద్రయ్యగారిని అధ్యక్షులుగా ఆహ్వానించారు. అన్ని

ఏర్పాట్లు గావించారు. చంద్రయ్యగారు మా ప్రిన్సిపాల్ గారికి ఆప్తులు. ఆకస్మికంగా చంద్రయ్యగారు కాలేజీకి కబురంపారు. వారికి అనుకోకుండా తలెత్తిన ప్రభుత్వ సంబంధమైన పనుల ఒత్తిడిచేత ఆరోజున వార్షికోత్సవానికి రాలేమని చెప్పారు. కానీ, వారే ముఖ్య అతిథిగా ఉండాలనుకోవడంచేత వార్షికోత్సవం వాయిదా పడింది. వంద సంవత్సరాల చరిత్రలో వాయిదా పడిన వార్షికోత్సవమదే. నాకోసం బాబావారు నాలుగు వేల విద్యార్థులున్న వంద సంవత్సరాల కాలేజీ వార్షికోత్సవం దెబ్బకి వాయిదా వేయించారు. బాబా అంటే మజాకా మాటలా అనిపించింది. వింత ఏమిటంటే ప్రిన్సిపాల్ గారే స్వయంగా నన్ను పిలిచి, “మీరు వైజాగ్ ట్రయినింగుకు వెళ్ళండి” అన్నారు. కాదన్నవారిచే అవుననిపించి నన్ను పంపించేలా చేసిన బాబావారి సంకల్పము వజ్ర సంకల్పము. దాన్ని మార్చడం ఎవరి తరమూ కాదని రూఢి అయింది. ఆ ప్రకారమే ట్రయినింగ్ కు వైజాగ్ చేరాను.

(సశేషం)

Sathya Sai Mirpuri College of Music

Vidyagiri, Prasanthi Nilayam-515 134, Anantapur Dist., Andhra Pradesh, India

Ph: +91 8555 287239 Fax: 286919; E-mail: musicadmissions@sssihl.edu.in

Admissions Notice

Sathya Sai Mirpuri College of Music at Prasanthi Nilayam offers Diploma Course in Music for **men students**. The admissions will be made for the Academic Year commencing from 1st June 2012.

DIPLOMA COURSE(Full-time)-Duration: 3 years: (Carnatic, Hindustani) Vocal, Veena, Mridangam, Sitar, and Tabla.

ELIGIBILITY: Candidates should have passed 10th Standard of study and also a Course in Music equivalent to Foundation Course in Music from any recognized College/Institution and be between 16 and 23 years of age.

Application forms will be available from **2nd January to 29th February 2012**. Admissions will be on the basis of Aptitude Test and Interview which will be held in April 2012, at Prasanthi Nilayam, Andhra Pradesh.

Interested candidates may apply to the **Registrar, Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, Prasanthi Nilayam – 515134, Anantapur District, A.P.** along with Indian Postal Order or Bank Draft for **Rs.50/-** drawn in favour of **Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning**, payable at **Prasanthi Nilayam / Puttaparthi**. The name and complete postal address should be clearly stated in **Block letters on the reverse of the IPO/DD** and also in the requisition letter. Alternatively, candidates may send their request to the email id viz., **musicadmissions@sssihl.edu.in** for application form and Information Handbook.

Registrar

స్వామితో ప్రముఖుల దివ్యానుభూతులు

ప్రా॥ జి. సత్యవతి, ఎమ్.ఎ.పిహెచ్.డి.

లోకనాయక్ జయప్రకాశ్ నారాయణ్

భారత రాజకీయ చరిత్రలో లోకనాయక్ జయప్రకాశ్ నారాయణ్ కు ప్రత్యేక స్థానమున్నది. పదవీ కాంక్షలేని, యే ఆరోపణలూ లేని స్వచ్ఛమైన నీతినిజాయతీల ఆదర్శ వ్యక్తిగా, నిజమైన సోషలిస్టుగా పేరెన్నికగన్న వ్యక్తి.

భగవాన్ బాబా 1972 మార్చిలో ఢిల్లీ సందర్శించి నప్పుడు కమానీ హాలులో జరిగిన సమావేశమునకు ఢిల్లీ నగర ప్రముఖులను ఆహ్వానించారు. అన్ని వర్గముల ప్రతినిధులూ హాజరయ్యారు. ప్రభుత్వ మంత్రులు, అగ్రశ్రేణి పారిశ్రామికవేత్తలు, ప్రభుత్వాంగపు పెద్దలు, విదేశీ రాయబారులు, ఉన్నతోద్యోగులు - ఆర్థిక సాంఘిక రాజకీయ వైజ్ఞానికాది సమస్త రంగములలో పేరు పొందిన పెద్దలందరూ ఈ సమావేశమునకు హాజరైనారు. ఈ సమావేశానికి జయప్రకాశ్ నారాయణ్ గారు కూడా విచ్చేశారు. సుప్రసిద్ధ రచయిత, గాంధీ శాంతి ఫౌండేషన్ చైర్మన్, మంత్రి ఆర్.ఆర్. దివాకర్ - లోకనాయక్ జయప్రకాశ్ నారాయణ్ ఢిల్లీలోని కమానీ ఆడిటోరియంలో బాబా ప్రసంగం విని ముగ్ధుడై, వేదాంతం గురించి అంత సరళంగా, గాఢంగా, నిగూఢంగా యింతవరకూ అటువంటి ప్రసంగం వినలేదని, ప్రసంగానంతరం తాను బాబా భక్తునిగా మారానని తనతో చెప్పినట్లు చెప్పారు. “భగవాన్ దివ్య ప్రసంగాలు గంగానదిలా ఆధ్యాత్మికతను, యమునా నదిలా నైతికతను సంతరించుకుని ప్రపంచానికి భారతదేశాన్ని ఆదర్శవంతంగా, తలమానికంగా నిలుపుతాయి” అన్నారాయన. సర్వోదయ నాయకుడు జయప్రకాశ్ నారాయణ్, సతీ సమేతంగా ఢిల్లీలో స్వామితో కొన్ని ఆనంద క్షణాలు గడిపారు. శ్రీమతి విజయలక్ష్మి

పండిట్ గారు, హిరాన్ ముఖర్జీ గారు, శ్రీమతి ఇందిరా గాంధీ కుటుంబీకులు గోల్డ్ లింక్స్ రోడ్డున గల స్వామి నివాసమునకు పలుమార్లు విచ్చేసి స్వామితో అమూల్య కాలమును గడిపారు.

ఫ్రాంక్ మోరేస్ ('ఏరియల్') (ఇండియన్ ఎక్స్ ప్రెస్ సంపాదకులు)

పత్రికా ప్రపంచంలో ఢిల్లీలో 1972 మార్చిలో స్వామిని దర్శించినవారిలో ప్రముఖులు 'ఇండియన్ ఎక్స్ ప్రెస్', 'సండే స్టాండర్డ్' సంపాదకులు ఫ్రాంక్ మోరేస్. వారు సండే స్టాండర్డ్ లో, “భారతావనిలో పేరెన్నికగన్న మహనీయులలో ఒకరయిన శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు గడచినవారము ఢిల్లీ నగరమునకు విజయం చేసి, నగరమును హస్తగతం చేసికొని అఖండ విజయము సాధించారు. వివిధ వర్గములకు చెందిన ఢిల్లీ పౌరులు వివిధమగు ప్రకటనలూ లేకయే బాబాకు ఇచ్చిన ఘన స్వాగతము ఈ “ఏరియల్” కొన్ని సంవత్సరాలుగా మరెందును కాంచలేదు” అని వ్రాశారు.

“ఏరియల్” ఫ్రాంక్ మోరేస్ భగవానునితో సుదీర్ఘ కాలము ఇంటర్వ్యూను పొందగలిగారు. 1972 ఏప్రిల్ 9 'సండే స్టాండర్డ్' నందు ఆయన ఈవిధముగా వ్రాశారు: “ఏరియల్ కు సాధువులన్ననూ, యోగులన్ననూ గురిలేదు. సాయిబాబానుకూడా అట్టి వర్గమువారిలో ఒకరుగా తలంచుటచే వారియందుకూడా ప్రథమములో గౌరవ భావము కలుగలేదు. వారితో నడచిన సుదీర్ఘ సంభాషణతో తొలుత ఆసక్తి, పిమ్మట వారి సార్వత్రిక భావాభిప్రాయములయందు సమాదరణ కలిగి వారొక అసామాన్య అప్రతిమాన మహావ్యక్తి అను భావము

దృఢపడింది. ఆయన ఏరియల్ కు ఒక అంగుళీయకము, ఒక శిలా నిర్మితమగు శిలువను సృష్టించి ఇచ్చిరి. వీటికంటెనుగూడ ఆయన గుణగ్రహణ పారీణత, సంభాషణా చతురత, భావ వైశిష్ట్యము ఏరియల్ ను ఆకర్షించి గాఢముద్ర వేసినవి” అన్నారు. ఆనాటి సుప్రసిద్ధ పత్రికా సంపాదకుడు, ఆలోచనాపరుడు, నిర్భయ వ్యాఖ్యాత స్వామితో దివ్యానుభూతుల్ని పొందడం హర్షదాయకం.

కెన్నెత్ కీటింగ్

అమెరికా రాయబారి శ్రీ కెన్నెత్ కీటింగ్ నకు స్వామి ఒకసారి ఇంటర్వ్యూలో ఒక గడియారము సృష్టించి ఇచ్చారు. కీటింగ్ తర్వాత అమెరికా ఫోన్ చేసి ఈ వాచీ వివరాలు అడిగారు. ఆ షాపువారు సరిగ్గా కీటింగ్ కు వాచీ బహూకరించిన సమయంలోనే ఒక వ్యక్తి కాషాయ వస్త్రాలు ధరించి, కిరీటంవంటి ఒత్తయిన జుత్తుతో వచ్చి నగదు చెల్లించి రసీదు తీసుకుని హడావుడిగా వెళ్ళిపోయినారని చెప్పారు. ఇది విన్న కీటింగ్ ఆశ్చర్యానందాలకు లోనైనాడు. 1972లో స్వామి ఢిల్లీ సందర్శించినప్పుడు కెన్నెత్ కీటింగ్ తోపాటు నెదర్లాండ్ అంబాసిడర్ శ్రీ కల్కోరన్, అప్టనిస్థాన్ అంబాసిడర్ అబ్దుల్ హాకీం తఖేలిగారు, కెనడా, స్పెయిన్, ఇరాక్ మున్నగు దేశాల రాయబారులు స్వామి దర్శనానికై విచ్చేశారు. శ్రీ కెన్నెత్ కీటింగ్ తో టీ త్రాగువేళ స్వామి రాయబారికి ఉంగరమును సృష్టించి ఇచ్చారు. ఆ ఉంగరము రాయబారి చేతికి కొంచెం వదులైంది. ఆ సంగతి స్వామియే ప్రస్తావించుచూ, “ఏవిధముగా అది వచ్చినదో ఆవిధముననే అది బిగుతునూ కాగలద”ని చిరునవ్వుతో చెప్పారు. టీ సమయము పూర్తి అయ్యేసరికి ఉంగరము దానంతట అదే బిగుతు అయిన సంగతి శ్రీ కీటింగ్ ఒప్పుకొన్నారు.

వీరితోపాటు ఢిల్లీలో స్వామి సందర్శనం సందర్భంలో అడ్మిరల్ నందా ఇంట జరిగిన విందు సందర్భమున భారత సర్వ సేనాని జనరల్ మానిక్ షా, వాయుసేనాని మార్షల్ లాల్ స్వామిని దర్శించిరి. జనరల్ ఖన్నా, సుప్రీమ్

కోర్టు ఉన్నత న్యాయమూర్తి ఎస్.ఎస్. సిక్రియా, ఉత్తర ప్రదేశ్ ఉన్నత న్యాయాధిపతి వైద్యలింగము, ఢిల్లీ రాష్ట్ర లెఫ్టినెంట్ గవర్నర్ ప్రభుతులు స్వామిని దర్శించి మధురానుభూతులు అనుభవించి తన్మయులైనారు.

కె.ఎమ్. మున్నీ

భారతీయ విద్యాభవన్ సంస్థాపకులు, భావన్స్ జర్నల్, సంపాదకులు, భారతీయ సంస్కృతి వికాసానికి నిర్వీరామ కృషి సల్పిన ధీరులు శ్రీ కె.ఎమ్. మున్నీ, భగవాన్ బాబా దివ్య అనుగ్రహ ఆశీస్సులు పుష్కలంగా అందుకున్న భక్తులు. మున్నీ అనారోగ్యంతో బాధ పడుతున్న సమయంలో వారికి బాబా స్వస్థత చేకూర్చారు. మున్నీ చివరి రోజులలో అస్వస్థతతో బాధపడుతున్న రోజుల్లో స్వామి బొంబాయి దర్శించినప్పుడు మున్నీని చూచి భావన్స్ పత్రికను, భారతీయ విద్యాభవన్ భవిష్యత్తును ఆశీర్వదించి అనుగ్రహించారు. అంతకుపూర్వం భారతీయ విద్యాభవన్ డైరెక్టర్ జనరల్, భావన్స్ జర్నల్ సంపాదకులు ఎస్. రామకృష్ణన్ తో స్వామి మున్నీని గురించి చెప్తూ, “మున్నీ దేహయంత్రం పటిష్ఠమైనది. బాగా పనిచేసింది. కానీ వృద్ధాప్యంతో అరిగిపోయింది, తరిగిపోయింది. నాలుగు నుండి ఆరు వారాలలో సంపూర్ణంగా శిథిలమైపోతుంది” అన్నారు. బాబా చెప్పినట్లు ఆరు వారాలలోపే కె.ఎమ్. మున్నీ స్వామిలో ఐక్యమైనారు. మున్నీ కలల్ని ఆయన వారసుడు శ్రీ రామకృష్ణన్ స్వామి అనుగ్రహ ఆశీస్సులతో వాస్తవం చెయ్యగలిగారు. లండన్ నగరంలో భారతీయ విద్యాభవన్ కేంద్రాన్ని ఏర్పాటు చేయ సంకల్పించారు. నిధుల గురించి, కేంద్ర నిర్వహణ, భవిష్యత్తుల గురించి రామకృష్ణన్ మదిలో సందేహాలు కలిగాయి. లండన్ బయలుదేరడానికి ముందు రోజు బొంబాయిలో సర్దార్ పటేల్ స్టేడియంలో బాబా దర్శన సమయంలో మాట్లాడటానికి అవకాశం చిక్కదన్న భావంతో సతమతమవుతున్న సమయంలో స్వామి ఆకస్మికంగా రామకృష్ణన్ దగ్గరకు వచ్చి, “నువ్వు రేపు లండన్ వెళ్తున్నావు. పరిపూర్ణ విశ్వాసంతో వెళ్లు. ప్రారంభంలో ఎటువంటి సాధక బాధకాలు ఎదురైనా లండన్ లోని

భారతీయ విద్యాభవన్ వర్ధిల్లుతుంది” అని చెప్పారు. స్వామి మాట నిజమైంది.

1973లో మహారాష్ట్ర శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల కాన్ఫరెన్స్‌లో బొంబాయిలో వర్ధిల్లే శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల అధ్యక్షుడు చాలా గర్వంగా వారి పట్టణంలో స్వామి ఫోటోలనుండి విభూతి వర్షిస్తోందని ప్రసంగించి నప్పుడు బాబా మాట్లాడుతూ, మనం ఫోటోలనుండి వస్తున్న విభూతికి, ఆలోచనకి ప్రాధాన్యత ఇస్తే సరిపోదు. మన హృదయం నుండి వెలువడే దివ్య విభూతికి, భగవత్ విభూతికి మనం ప్రాధాన్యత యివ్వాలన్నారు. భగవత్ విభూతి అంటే మీరు భగవత్ దృష్టిని, భగవత్ అంతర్ దర్శనాన్ని అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. భగవంతునికి ప్రీతికరమైన మాటల్నే ఉచ్చరించాలి. మీ జీవితంలో భగవత్ భావాలనే ప్రచారం సల్పాలి. మీలో కలిగే ఈశ్వర భావాలే నిజమైన విభూతి, అన్నారు.

స్వామి దివ్యానుభూతితో రామకృష్ణన్, “విదేశాలలో, భారతదేశంలో బాబా అనుభూతులతో దివ్య పరివర్తన చెందినవారి సంఖ్య దినదిన ప్రవర్ధమానమవుతున్నదన్నది నిర్వివాదాంశం. సాంకేతిక, వైజ్ఞానిక భావాలతో, నైతిక, ఆధ్యాత్మిక భావ లోపాలతో సతమతమవుతున్నవారికి బాబా ‘మిరకిల్స్’ స్పష్టత చేకూర్చుతున్నాయనడంలో సందేహం లేదు” అన్నారు.

నేడు ప్రపంచంలో నైతిక జీవితంమీద విశ్వాసమున్న వారిని, దైవవిశ్వాసం గలవారిని బాబా దివ్యోద్యమం ఉత్సాహ ప్రోత్సాహములతో ముందుకు నడిపిస్తుందన్నది తథ్యమన్నారు రామకృష్ణన్. సమకాలీన చరిత్రలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు కనీ వినీ ఎరుగని రీతిలో మానవ ఆధ్యాత్మిక పునర్నిర్మాణ కార్యక్రమంలో ప్రధాన రూపశిల్పిగా, నిర్మాతగా ప్రథమ స్థానం ఆక్రమించారన్నది పరమ సత్యం. ప్రేమయే భగవంతుడని ప్రబోధిస్తూ, నిత్య నిరంతర నిస్వార్థ నిశ్చల నిర్మల ప్రేమతో సనాతన సారథిగా వన్నెకెక్కిన అవతారమూర్తి భగవాన్ బాబా అని రామకృష్ణన్ తన అనుభవాలను, అనుభూతులను వెల్లడించారు.

పండిట్ రవిశంకర్

విశ్వవిఖ్యాత సితార్ విద్వాంసుడు పండిట్ రవిశంకర్ స్వామి దివ్య సన్నిధిలో అనేకసార్లు సితార్ కచేరీ నిర్వహించి స్వామి దివ్య అనుగ్రహశీస్సుల్ని, సత్కారాల్ని అందుకున్నారు. తనను అమితంగా ప్రభావితుణ్ణి చేసి, దివ్య పరిపూర్ణ ఆత్మానందం కలిగించిన సంఘటన బృందావనంలో స్వామి దివ్య సన్నిధిలో సితార్ వాదన అని సృష్టం చేశారు. తబలా విద్వాంసుడు అల్లారఖాజీతో కలిసి ఆరోజు జరిపిన సితార్ వాద్య సంగీత సభ అనంతరం భగవాన్ బాబా ఆశీస్సుల అభినందన స్పందనతోపాటు విద్యార్థుల కరతాళ ధ్వనుల అభివాదం చిరస్మరణీయం అన్నారు. స్వామి ఆనందంతో లేచి నిలబడి దుర్గ లాకెట్‌తో నవరత్న హారాన్ని సృష్టించి తన కంఠంలో అలంకరించడం అపూర్వ దివ్యానంద క్షణమని తెలిపారు. స్వామి, “గతంలో నేను నీకు సృష్టించి ఇచ్చిన నవరత్న హారాన్ని పోగొట్టుకున్నావు. అందుకే మరల అదే హారం సృష్టించి ఇచ్చాను” అన్నారు. కృతజ్ఞతతో, ఆశ్చర్యంతో రవిశంకర్ పరవశులయ్యారు.

“నాకు స్వామి 50వ జన్మదినోత్సవ సందర్భంగా ప్రదర్శించిన సితార్ వాద్య సభలో స్వామి ఇదే నవరత్న హారాన్ని సృష్టించి ఇచ్చారు. కానీ, దురదృష్టవశాత్తు సంవత్సరంలోపునే న్యూయార్కు నగరంలో హోటల్‌నుండి నేను బయటికి వెళ్ళిన సమయంలో నా పెట్టెలోనుండి విలువైన వస్తువులతోపాటు స్వామి ప్రసాదించిన నవరత్న హారం కూడా దొంగిలించబడింది. అదే హారాన్ని స్వామి జ్ఞాపకం చేస్తూ కానుకగా ఇవ్వడం అపూర్వం, అనితర సాధ్యం, అత్యంత ఆశ్చర్యానందకరం. ఇదంతా స్వామి నిర్మల దైవప్రేమకు చిహ్నం మాత్రమే” అన్నారు. స్వామికి ఎల్లప్పుడూ ఇవ్వడమేకాని పుచ్చుకోవడం తెలియదు. నిరంతరం అనంతమైన భక్తులపై స్వామి తమ ప్రేమసుధావర్షం కురిపించడం అద్భుతాలలో అద్భుతం, ఆశ్చర్యాలలో ఆశ్చర్యం” అని తన దివ్యానుభూతులు గుర్తు చేసుకున్నారు.

(సశేషం)

షోడశాకర్మ శక్తి నిలయమ్

వి.యస్.ఆర్.మూర్తి

అవతారమంటే, భగవచ్చక్తి, విశ్వమయమైనప్పటికీ, దేహాన్ని ఆశ్రయించి జీవులకు ధర్మ ప్రబోధము చేసి, ధర్మాచరణము నేర్పి, ధన్యజీవుల చేసి, చివరగా మోహక్షయం చేసేదే! ఆవిధంగా కాల, కార్య, కారణ, కర్తవ్య నిమిత్తమై అవతరించిన అవతారమూర్తులంతా, తమ దైవప్రజ్ఞను జీవప్రజ్ఞతో అనుసంధానం చేసి ప్రశాంత, ప్రసన్న, పారమార్థిక జీవన విధానాన్ని ఆచరణాత్మకంగా రూపొందిస్తారు. సిద్ధులు, మహిమలు, అనుగ్రహాలు, ఆనందాలు వారు ప్రపంచానికందించే దివ్య కాసుకలు.

శివధనుర్బంగం, అహల్యా శాపవిమోచనం వంటివి శ్రీరామచంద్రుని పరంగా, పొత్తిళ్ళనాడే పూతన వధ, యుగాంతంలో విశ్వరూప దర్శనం వంటివి శ్రీకృష్ణుని పరంగా, భగవచ్చక్తికి, లక్షణానికి, లక్ష్యానికి నిదర్శనంగా భావించాలి. ఆ చాలులోనే భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారి మాయా, లీలా మానుష దివ్యావతారాన్ని అనుభవ రససిద్ధం చేసుకోవాలి. భౌతిక, అధిభౌతిక, ఆధ్యాత్మిక స్థాయిలలో స్వామిని అనుభూతిపరం చేసుకోవాలి. అవనీ సంచారానికి సత్యసాయిరామోపాధిగా విచ్చేసిన కాలమంతా పుణ్యకాలమే!

పదహారు కళలు సంపూర్ణంగా అభివ్యక్తం కావటం, ఒక్క అవతారమూర్తి విషయంలోనే సాధ్యం. పదహారు కళలు సంపూర్ణంగా ఒక్కొక్క కాండంలో పూర్ణంగా వికసిస్తయ్. మానవదేహం ధరించినందున అవతారం మానవజీవితం వలెనే సాగుతుంది. పదహారు కళలు, ఆరుకాండలలో హెచ్చింపబడుతూ ప్రకాశిస్తయ్!

ఆర్తులకు, జిజ్ఞాసువులకు, ముముక్షువులకు ఆర్తిని తొలగించి, సందేహ నివృత్తి చేసి, సమాధానపరచి, జ్ఞాన వరదానం చేసి, బ్రహ్మసాక్షాత్కార సిద్ధిని కలిగించే, కల్పవృక్ష కళాకలాపం మొదటి కళ.

విచారణ, విచక్షణ, వివేకం, సునిశిత బుద్ధి కుశలత్వం ప్రసాదించే మేధోకళ రెండవది.

అతిశయం, అహంకారం, అభిజాత్యం వంటి ప్రగల్భ స్థితిని తొలగించి, మూఢత్వానికి మంగళం పాడే నికామకళ మూడోది.

మాటే మంత్రంగా, మంత్రాలన్నీ మాటలుగా, పద్దెనిమిది పురాణాల సారమంతా రెండు మాటల్లోనూ, వేదోపనిషత్తుల సారాన్ని అలతి పదాల్లోనూ, సనూతనంగా సామాన్యుడికి సైతం అర్థమయేలా బోధించే శబ్దకళ నాలుగవది.

‘స్వర్గ’ మానవదేహంలో కింపురుష లోకం. పరమ పురుష స్వర్గ, జన్మ, జన్మాంతర రోగాలకు ఔషధి. బలం, ధైర్యం, శక్తి ఒక్క స్వర్గతో లభ్యం. స్వర్గ పాప, తాప, శాప సంహారిణి. సకల సిద్ధికారిణి. ఈ స్వర్గాకళ అయిదవది.

రూపం అతి మానుషం. దివ్యమంగళం! చైతన్య విలసితం. ఆత్మానంద సంతులితం. ఆరవ కళ రూపకళ. ఆనందరసం, ప్రేమరసం కలబోసుకున్న సాయిరామమూర్తి, రసేశ్వరం. ఆనందకళ ఏడవది.

జన్మాంతర వాసనామయమైన జీవుడికి సహజాతమైన అరిషడ్వర్గాలను, హరిషడ్వర్గాలుగా మార్చే చిత్కళ అష్టమం.

చిన్మయదేహం నుండి వెలువడి, సర్వలోకాలను సద్వాసనామయం, సానంద గంధం చేయగల ‘సుగంధ కళ’ తొమ్మిదవది.

అంతర సంచారం చేసే షడ్వర్గములు, ఇంద్రియాలు, వాటి చర్యలు, వీటన్నిటినీ నియంత్రించే మనసును ఎదుర్కోగల ధైర్యాన్ని ప్రదర్శించేది పదవ కళ.

దేశ కాలాతీతమైన స్మృతి, లోక లోకాంతర ప్రాణ నిష్ఠం. మరపు, తెరపు లెరుగని జ్ఞాపక కళ ఏకాదశం.

‘నాస్తి, నాస్తి, కలౌ నాస్తి! హరినామ వినా గతిః’. కలికాల మానవుడికి భగవన్నామమే అక్కరకొచ్చే సంగతి. ‘ఓం శ్రీ సాయిరాం’ అనబడే నామకళ ద్వాదశం. సర్వశక్తిమయం. ఆనందతారకం.

మహావృక్షానికి మూలం బీజం, అంటే విత్తనం. స్థూల రూపానికది సూక్ష్మ సూక్ష్మేతర స్వరూపం. అహంకార మమకారాలు, జీవ లక్షణాలు. జీవ లక్షణాన్ని దాటుకుంటూ, జీవుడు దివ్యుడు కావాలి. ఈ మూలకళ పదమూడవది.

అత్యే అంతా! అంతటా ఉన్నదీ, అన్నిటా ఉన్నదీ అదే! అత్యగా ప్రకాశించటం, పద్నాలుగవ కళ.

“నకర్కణా నప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానశుః” అమృతకళ పదిహేనవది.

సర్వదేవతాతీత స్వరూపము, వేద స్వరూపము, పూర్ణ మానష రూపము, సకల భువన సమ్మోహన రూపము, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి పరదేవతది. అది నడిచే బ్రహ్మ పదార్థం. అది నడిపించే సర్వశక్తి. అదే పదార్థమూ, చైతన్యము కలబోసుకున్న 16వ కళ. అది సమస్త లోకారాధ్యము.

ఈ సత్యసాయి స్వరూపం అచ్చ తెలుగు ముద్ర. ఇది ఈ ప్రదేశం చేసుకున్న మహాపుణ్యం. తెలుగుల వెలుగు రేఖగా పొడగట్టి విశ్వమంతా వెలిగిన, వెలిగించిన విరాణూర్తి స్వామిది.

మానవీయత పుష్పించి, ఫలించి ఆనందామృతం పంచిన మాధవీయవైఖరి.

నదికి, దైవానికీ మధ్య ఉన్న బంధం చైతన్యమంతం. వరుణ-అసి నదులు కలిసి వారణాసి గంగగా ప్రవహిస్తుంటే అక్కడ విశ్వనాథుడు దైవతం.

శ్రీరామచంద్రుడికి - సరయానదికి

కృష్ణుడికి - యమునకి

దుర్గకు - కృష్ణకు

శ్రీరంగనాథుడికి - పెన్నకు

సదాశివబ్రహ్మాండ్రులకు - కావేరికి

శిరిడీ సాయినాథుడికి - గోదావరికి ఉన్న దివ్య బంధమే భగవాన్ సత్యసాయికి - చిత్రావతికి ఉన్నది.

2011 ఏప్రిల్ 24 వరకు స్వామి పరిమిత, ప్రాకృత, పాంచభౌతిక దేహంలో ఉండి సమస్త సృష్టిని ప్రభావితం చేసారు. ఇకపై అనంత చైతన్యంగా అణువణువునా నిండి సమస్తమును తమ అధీనం చేసుకొని, సమాధి నుండి సర్వభువనాలను నడిపిస్తారు, సందేహాతీతంగా. ప్రతి మానవ హృదయము స్వామి మందిరంగా మారిన వేళ ఇది.

దైవంతో కలిసి జీవించిన మానవాళి స్వామి బోధనల స్ఫూర్తితో సేవాయోగంలో పునీతం కావాలి.

అందరం ఇంతకు ముందుకంటే మరింత భక్తితో, శ్రద్ధతో, పరిణతితో, పరమార్థ చింతనతో, సమాజసేవను యజ్ఞంగా సాగించాలి.

స్వామి నిర్దేశించిన మార్గంలో పయనించి జన్మను ధన్యం చేసుకోవాలి. అదే మన అధ్యాత్మ సాధన.

భువనమొక వేదికాయె వేద వేదాంతవేద్యునకు
విశ్వపాలనమొక వేదకాయె, విశ్వవిభునకు ఆద్యునకు,
అవని బృందావనమ్మయ్యె అనవరత వంద్యునకు
స్వర్ణస్యంధునకు :

వేల శరత్తులొక్కపరి అరసి

వేల ఇంద్రాణులొక్కతరి మెరిసి

తరపి వెన్నెలల తరళ ధావళ్యమ్ము

మూర్తిమంతమై నిలిచె, రసార్ణవమ్ము ||

అవతారమూర్తిగా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి తెలుగుదేవర.

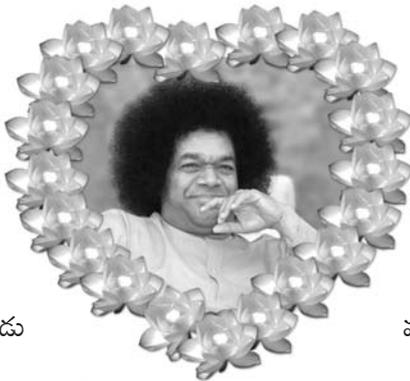
అవతారస్ఫూర్తిగా స్వామి, ప్రపంచపు వెలుగు. ✽

విశ్వవ్యాపి డైరీ 2012

మావద్ద ఉన్న క్రొత్త సంవత్సరం కేలండర్లు మరియు ‘విశ్వవ్యాపి’ డైరీల స్థాకు పూర్తిగా అయిపోయినందువలన ఇకపై కేలండర్లు, డైరీలకొరకు ఆర్డర్లు స్వీకరించుటకు వీలుపడదని మనవి చేస్తున్నాము.

- కస్తూరి

అవతార పురుషులు తాము దేహాన్ని విడిచిపెట్టే విషయాన్ని భక్తులకు ముందుగా చెప్పడం జరగదు. అసలు ఇంతవరకు ఏ అవతారంలోనూ ఈవిషయాన్ని తెలియజేయడం జరగలేదు. తమ సందేశాన్ని భక్తులు ఆచరించి నెరవేర్చు గలరు అనే నమ్మకం కలిగినప్పుడు మాత్రమే వారు అవతారాన్ని చాలిస్తారు అని మహాత్ముల వాక్యం. ఈవిధంగానే మన స్వామివారు కూడా దేహత్యాగం చేసి తమ అవతారాన్ని చాలించారు. అంటే, వారి అవతార కార్యక్రమాన్ని మనం

కృతేజ్ఞతాంజలి

కొనసాగించగలమని వారికి మనమీద నమ్మకం కలిగిందన్నమాట. అందువలననే 'యువర్ లైఫ్ షుడ్ బి మై మెస్సేజ్' అని ఎంతోకాలంగా చెప్తూనే ఉన్నారు. అంతేకాదు. 'మై లైఫ్ ఈజ్ మై మెస్సేజ్' అని ఉద్ఘాటిస్తూ స్వామి మనకు ప్రసాదించిన ఆచరణయుక్త సందేశాత్మక వరం "మానవ సేవయే మాధవ సేవ". నరుణ్ణి నారాయణునిగా భావించి నారాయణసేవ చేయాలని మనకు నేర్పించారు. "నన్ను సర్వ భూతాల్లోనూ, సర్వ భూతాలను నాలోనూ చూసి సేవించడం భక్తులు నేర్చుకోవాలి. అలాంటివారు నానుండి వేరు కారు. వారు నాకు అత్యంత ప్రీతిపాత్రులు" అని స్వామివారు అనేక సందర్భాలలో ప్రబోధించేరు.

ద్వాపరయుగంలో శ్రీకృష్ణ భగవానుడు తన అవతారాన్ని చాలించే సమయంలో ఉద్ధవుడు, "మీరు లేకుండా నేను ఒక్క క్షణంకూడా జీవించలేను" అని దుఃఖించాడు. అప్పుడు శ్రీకృష్ణ భగవానుడు చెప్పిన అమృత వచనం మనం జ్ఞాపకం చేసుకోవాలి. "ఉద్ధవా! ఇంతకాలం ఈ దేహమే నేను అని భావించావా? నీవు మాయలో ఉన్నావు. నీ దృష్టిని అంతర్ముఖం చేసుకో. నీ హృదయంలో అంతర్యామిగా నివసిస్తున్న నన్ను దర్శించి సేవించడం నేర్చుకో" అని ఉపదేశించాడు. ఈ వాక్కులు

మన సత్యసాయి భక్తులకుకూడా వర్తిస్తాయి. స్వామి మనమధ్య లేరు అని భావించకుండా, "నేను దేహమును కాను, దేహిని" అన్న స్వామి వాక్కులు మనం జ్ఞాపకానికి తెచ్చుకోవాలి. స్వామి మనమధ్యలోనే ఉన్నారనడానికి ఎన్నో నిదర్శనాలు మనకు చూపిస్తూనే ఉన్నారు. మన దేశంలోని పలు ప్రాంతాల్లోనే కాక, అనేక ఇతర దేశాలలో కూడా స్వామివారి ఫోటోలనుండి విభూతి, కుంకుమ, అమృతధారలు వర్షిస్తూ భక్తులకు స్వామి తమ ఇంటనే, వెంటనే, జంటనే ఉన్నారన్న ధైర్యాన్ని

కలిగిస్తున్నాయి. అంతేకాదు. స్వామివారి మహాసమాధి కార్యక్రమం పుట్టపర్తిలో జరిగే సమయంలో ఆకాశంలో ఒక అద్భుతం గోచరించింది. ఉదయం 11 గంటలవేళ బాగా ఎండ కాచిన సమయంలో ఆకాశంలో ఒకేసారి సూర్యుణ్ణి, చంద్రుణ్ణి చూసి భక్తులు పులకించిపోయారు. ఈ దృశ్యాన్ని టీవీ ఛానెళ్ళవారుకూడా ప్రత్యక్ష ప్రసారం చేశారు, మరునాడు వార్తాపత్రికలలోకూడా ప్రముఖంగా ప్రచురించారు.

కాబట్టి, ఈనాడు స్వామి మనమధ్యలోనే ఉన్నారన్న ప్రగాఢ విశ్వాసంతో మనకు స్వామి ఉపదేశించిన సేవా సాధనను అకుంఠిత దీక్షతో కొనసాగించాలి. స్వామివారు ఇదివరకు స్థూల శరీరంతో మనకు దర్శనం ఇచ్చారు. ఇప్పుడు సూక్ష్మస్వరూపంలో ఈ ప్రపంచమంతటా సర్వాంతర్యామిగా నిండి ఉన్నారు. ఈ సత్యాన్ని త్రికరణ శుద్ధిగా నమ్మి స్వామి బోధనలకు అనుగుణంగా మన కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చి వారు చెప్పిన "మీ జీవితమే నా సందేశం కావాలి" అన్న వాక్యాన్ని నిజం చేయడమే మన ముందున్న బాధ్యత. ఇదే స్వామివారికి మనం సమర్పించుకోవలసిన కృతజ్ఞతాపూర్వక ప్రేమకానుక.

జ. వీరభద్రయ్య,
ఆధ్యాత్మిక విభాగ సమన్వయకర్త, తిరువత్తియూర్
(తమిళనాడు)

చేసుకుంటున్న వయోవృద్ధులైన పురుషోత్తమానందస్వామి బీటలు తీసిన తలుపు తెరచి స్వామికి నమస్కరించి స్వాగతించారు. అప్పుడు రాత్రి 9 గంటలయింది. కొంతసేపు పురుషోత్తమానంద బాల్యమునుండి పొందిన అనుభవములను, వైరాగ్య కారణమును భగవాన్ చెబుతుంటే, ఆశ్చర్యానందములతో ఆ తపస్వి ప్రణమిల్లారు. తరువాత అందరినీ గుహ బయట వేచి యుండమని స్వామి మాత్రం లోపల ఉండి తలుపు మూసి, హస్తచాలనముతో ఒక సృటిక జపమాలను సృష్టించి పురుషోత్తమానందకిచ్చి, చివరగా జ్యోతిరూప పద్మనాభ దర్శనం ప్రసాదించి తిరిగి వచ్చారు. బయటనున్నవారికి గుహ తలుపు సందులద్వారా లోపలినుంచి అద్భుతమైన ప్రకాశము కనబడింది. వివరములు తరువాత తెలుసుకొన్నారు.

సాధు సంరక్షణ

గుహనుండి తిరిగివచ్చిన స్వామి దృష్టి గంగానదిలో కొట్టుకుపోవుచున్న ఒక సాధువుపైన పడింది. ఆ సమయమున, వెంటవున్న సుబ్రహ్మణ్యమను భక్తుడు కూడా గమనిస్తూండగా “అయ్యో పాపం” అంటూ స్వామి ట్రాన్స్ లోనికి పోయి పది నిమిషములకు తిరిగి స్థూలశరీరమున ప్రవేశించారు. స్వామి ఆ సంఘటన గురించి ఇట్లు చెప్పారు: ఆ సాధువు గంగ ఒడ్డున ఒక రాతిమీద కూర్చుని, ధ్యానంలో సమాధి స్థితిలో ఉండగా గంగ పొంగగా అతడందులోపడి కొట్టుకుపోతూ రక్షించమని దైవప్రార్థన చేశాడు. వేగముగా, నిస్సహాయముగా కొట్టుకుపోతున్న ఆ సాధువును హరిద్వార్ సమీపమున ఉన్న ఒడ్డుకు చేర్చగా, అక్కడ బెస్తవారతనిని రక్షించారు. తర్వాత ఆ సుబ్రహ్మణ్యం ఆ సాధువు స్థితి కనుక్కొని, స్వామి చెప్పిన వివరములను ధ్రువీకరించారు.

స్వప్ననందేశం

వేంకటేశ్వరస్వామి భక్తులైన ఒక కుటుంబంలో భర్త పోయినప్పటికీ భార్య, ఆమె కుమారుడు, ఇద్దరు కుమార్తెలు భక్తితో వేంకటేశ్వరుని ఆరాధిస్తుండేవారు.

ఒకసారి కుమారుడు ఒంటరిగా తిరుపతి వెళ్ళి సరోవరంలో స్నానం చేస్తూ లోతుకు జారి ఆ సరోవరంలో మునిగి మరణించాడు. దేవస్థానమువారు ఆ మృతబాలుని గుర్తించుటకు అలస్యమగుటచేత అంత్యక్రియలు కూడా జరిపించి ఆతని జేబులో ఉన్న కాగితముల ఆధారముగా అన్వేషణ జరిపి చివరకు ఆ మృతశరీరము ఫోటో జోడించి అతని తల్లికి ఈ విషాద వార్త తెలిపారు. తన కొడుకు తిరుపతికి వెళ్ళి మరణించగా అతని మృతదేహాన్నికూడా చూడకుండా చేశావా తండ్రీ అంటూ వేంకటేశ్వరుని తల్చుకుంటూ తల్లీ, అతని సోదరిలు భోరుభోరున విలపించారు.

మరునాడు రాత్రి ఆమెకు శ్రీ సత్యసాయిబాబా స్వప్నములో కనబడి “పుట్టపర్తి వెళ్ళి బాబాను దర్శించండి, మీకు ఓదార్పు, మనశ్శాంతి” లభిస్తాయి అని చెప్పేరు. ఉదయం ఆమె తన కుమార్తెలకు ఈ విషయం చెప్పగా, అదే మాటలతో అదే రూపంతో వాళ్లు కల కన్నట్లు ఇద్దరూ చెప్పేరు. వారికి పుట్టపర్తి తెలియదు. సాయిబాబాను గూర్చి తెలియదు. వెంటనే వాళ్ళు తిరుపతి ప్రయాణమై వెళ్ళారు. దర్శనమైన తర్వాత అలయం బయటకు రాగానే వాళ్ళు ముగ్గురూ దఃఖముతో ఉండటం చూసి ఒక ఫకీరు వారి విషాద గాథ విని, “అమ్మా! మీకు దుఃఖోపశమనం, మనశ్శాంతి కావాలంటే పుట్టపర్తి వెళ్ళండి. మీకు కావాలంటే నేను కూడా ఉండి మిమ్మల్ని పుట్టపర్తి తీసుకువెడతాను” అన్నాడు. స్వప్నంలో వాళ్ళు విన్న సందేశం గుర్తుకొచ్చి అతనివెంట పుట్టపర్తి వెళ్ళటానికి అంగీకరించారు.

జాగ్రత్తగా వాళ్లని ప్రశాంతి నిలయం ప్రవేశద్వారం వరకు తీసుకువచ్చి ఆ ఫకీరు అదృశ్యమయ్యాడు. ఆ ఫకీరవరో దేవుడులా వచ్చి మనకి దారి చూపెట్టాడు అనుకుంటూ నిలయంలో ప్రవేశించారు. సాయిబాబా వారు ఊరెళ్ళారనీ, నాలుగు రోజుల్లో వస్తారనీ వార్త తెలిసింది. నాలుగురోజుల తర్వాత స్వామి కారు ఫోర్డ్ లో ఆగగానే అక్కడ చేరిన గుంపులో ఇద్దరు కూతుళ్ళలో చిన్నపిల్ల ఉంది. ఆ అమ్మాయిని పిలిచి స్వామి, “మీ అమ్మని, అక్కయ్యని వెంటబెట్టుకురా. మీతో

మాట్లాడతాను” అన్నారు. అదే మృదుమధుర కంఠస్వరం, అదే సుందరరూపం - ఈయనే సాయిబాబా అని గుర్తించి తల్లిని, అక్కని పిలవడానికి పరుగెత్తింది. తరువాత ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు.

స్వామి మాటలు వింటుంటే, వాళ్ళు చెప్పకపోయినా వాళ్ల విషాద గాఢంతా స్వామికి తెలుసునని గ్రహించారు. వాళ్ళు కంటతడిపెట్టి వుండగా స్వామి తమ అరచేతిని చాపి దానికేసి చూడమనగానే, అందులో ఆ బాలుడు ఏవిధంగా కాలుజారి సరోవరంలో మునిగిపోయాడో, అతని మృత శరీరమును ఏవిధంగా బయటకు తీసుకువచ్చిన తర్వాత జరిగిన దృశ్యాలు, అతనికి శాస్త్రోక్తంగా జరిపించిన అంత్యక్రియలు చూపి ఆఖరున ఆ బాలుడు వేంకటేశ్వరస్వామిని ఆరాధిస్తూ ఆ దైవంలో ఏవిధంగా లయమైపోయాడో చూపెట్టారు. “నీ బిడ్డడు తన జన్మను సార్థకం చేసుకున్నాడు” అని ఆమెని ఓదార్చారు.

ఆ తరువాత ఆ తల్లి, ఇద్దరు కూతుళ్ళు ప్రశాంతి నిలయంలోనే స్థిరనివాసం ఏర్పరచుకున్నారు. తమ హస్తంలో స్వామి వేంకటేశ్వరస్వామిలో ఏవిధంగా తన కొడుకు లయమయ్యాడో చూపెట్టారంటే వారి ఇలవేల్పుయిన వేంకటేశ్వరస్వామియే మరో రూపంలో ఉన్న సాయిబాబా అని గ్రహించి మనశ్శాంతి, ఆనందం పొందారు.

అద్భుత సృష్టి

భగవాన్ బాబావారు బాల్యమునుండి సహజ సంకల్ప శక్తి సమన్వితములు. ఖాళీసంచీనుండి తోడిబాలురకు పెన్సిళ్ళు, రబ్బర్లు, చాక్లెట్లు, పిప్పరమెంట్లు, మిఠాయిలు సృష్టించి ఇచ్చేవారు. వ్యాధిగ్రస్తులకొరకు హస్తచాలనము చేత రకరకములయిన ఆకులను సృష్టించి, హిమాలయమునుండి వచ్చాయని చెప్పి, నమిలి రసమును మ్రింగమనేవారు. తర్వాత తర్వాత క్రొత్తగా కనిపెట్టబడినాయని చెప్పి తేల్లెట్లు, కేళ్ళులు, డ్రాప్పు సృష్టించి ఇచ్చేవారు. లేదా రుద్రాక్షలు, లింగములు, విగ్రహములు సృష్టించి వాటిని జలముతో అభిషేకించి ఆ

జలమును త్రాగమనేవారు. సర్వసాధారణముగా అత్యంత శక్తివంతమయినది, శారీరక మానసిక వ్యాధులు కుదుర్చునది, సకల శుభ ఫలదాయిని అయిన విభూతిని సృష్టించి ఇచ్చేవారు. దీర్ఘవ్యాధిగ్రస్తులకు, గర్భిణీ స్త్రీలకు, దూరదేశములకు వెళ్ళేవారికి వెండి డబ్బాలతో సహితం సృష్టించేవారు. కొందరికి ఖాళీ డబ్బాలలో విభూతి అక్షయమవుతుందని దీవించి ఇచ్చేవారు.

నవరాత్రి, శివరాత్రుల పర్వదినములలో షిరిడీ సాయి వెండి విగ్రహమునకు, అక్షయ పాత్రలో తమ దివ్య హస్తచాలనముతో కుప్పలు కుప్పలుగా విభూతి సృష్టించి, అభిషేకము చేస్తారు. ప్రాణాపాయ స్థితిలో ఉన్న రోగులకు అదృశ్యముగా వెళ్ళి వారి ఫాలభాగమునందు విభూతి పెట్టి వచ్చేవారు. భగవాన్ ట్రాన్సులోకి వెళ్ళినప్పుడు వారి స్థూల శరీరము నోటినుంచి హస్తములనుంచి, పాదములనుంచి, ఫాలభాగమునుంచి దట్టముగా విభూతి సృష్టి అయ్యేది.

భగవాన్ భక్తులకు అనుగ్రహంతో ప్రసాదించే విభూతిని భక్తులు కల్పతరు సదృశముగా భావిస్తారు. ఇంతవరకూ భగవాన్ సృష్టించి భక్తులకు ప్రసాదించిన విభూతి ఎన్ని టన్నులుంటుందో లెక్కలేదు. వేయేల, భగవాన్ విభూతిమయులు!

సిద్ధసంకల్పాలు

భగవానుని దివ్యసంకల్పమే కామధేనువు. శుభ సమయము, సందర్భముల ననుసరించి వారు హస్త చాలనముచే మంగళసూత్రములు, యజ్ఞోపవీతములు, ఉంగరములు, లాకెట్లు, రిస్టువాచీలు, నెక్లెస్లు, బ్రేస్లెట్లు - ఏవి వారు సృష్టించి ప్రసాదిస్తారో అవి భక్తులకు ప్రాణప్రదముగా ఉంటాయి.

ఒకసారి సుప్రసిద్ధ వయోలిన్ వాద్య విద్వాంసుడు శ్రీ చౌడయ్య శ్రీవారి దివ్యసమక్షములో కచేరి చేసి సభాసదులను మెప్పించారు. అనంతరం భగవాన్ హస్తచాలనముచే ఒక సువర్ణ పతకమును సృష్టించి చౌడయ్యగారికి ప్రసాదించారు. అతడు ఆ పతకము యొక్క అందచందములకు ఆశ్చర్యపడుతుండగా, “ఉండు,

ఇలా ఇయ్యి, అదింకా సిద్ధం కాలేదు” అని భగవాన్ బాబావారు దానిని క్షణకాలము హస్తమున మూసి ఉంచి తిరిగి అతనికి ప్రసాదించగా ఆ పతకము వెనుక Presented by Bhagavan Sri Sathya Sai Baba to Vidvan T. Chowdaiah అని చెక్కబడియున్నది. చౌడయ్యగారు ఆనందాశ్రువులతో ప్రణమిల్లారు.

ఏ రూపమైనా సరే

కొత్తగా స్వామివద్దకు వచ్చినవారు తమకు ప్రత్యేకమైన ఇష్టదైవమున్నట్లు చెప్పటానికి తటపటాయిస్తారు. సత్యనారాయణస్వామి, వేంకటేశ్వర స్వామి, హనుమాన్, షిరిడీ సాయి, లక్ష్మీ, సరస్వతి, మహావిష్ణువు, పరమశివుడు మొదలయినవారిని ఇష్ట దైవములుగా అర్చిస్తూ, పూజించేవారికి స్వామి వారివారి ఇష్టదేవతల పేర్లు చెబుతూ, ఆ దేవతా రూపములనే ఆరాధించమని, వారి ఆరాధనలన్నీ తనకు చెందుతాయనీ వివరించి సంతోషపెడతారు. వారు చెప్పకముందే వారివారి ఇష్టదైవముల విగ్రహములను సృష్టించి వారికివ్వడం తరచు జరుగుతుంది. ఒక పర్యాయం హరనాథ్ బాబా భక్తునికి హరనాథ్ బాబా చిత్రమున్న లాకెట్‌ను సృష్టించి ఇచ్చారు.

దాని వెల నీకేల!

భగవాన్ సృష్టించి ఇచ్చిన వస్తువులను తూకము వేయించి వెలకట్టుట అవివేకము, అపరాధము. దైవదత్తములైన ఆ వస్తువులను ప్రాణసమానముగా భావించి భద్రపరచుకొనుట భక్తుని కర్తవ్యము. భగవాన్ ప్రసాదించిన ప్రతి వస్తువు భక్తునికి రక్షయే. ఒకసారి ఒక గాయక విద్వాంసునికి భగవాన్ నవరత్న కంఠహారమును బహూకరించారు. ఇంటికి తిరిగి వెళుతూ మార్గ మధ్యమున తన పరివారముతో దాని కొనుగోలు విలువను గురించి అతను చర్చించగా కొంతసేపటికి అది అదృశ్యమయింది. భయభ్రాంతుడై తిరిగి వచ్చి భగవానుని పాదములపై పడ్డాడు. భగవాన్ అతనిని మందలించి, తనవద్దకు తిరిగి వచ్చిన ఆ నవరత్న హారమును

అతనికిచ్చి పంపారు. భగవాన్ సృష్టించి ఇచ్చిన విభూతి వెల ఎంత?! అనంత శుభప్రదమయిన దాని విలువ ఎంత?!

అవి నిత్యమైనవి

భగవాన్ ప్రసాదించే వస్తువులు నిత్యమైనవి, వాటికి నాశనములేదు. అవి భక్తుని వద్దనుండి తొలగెనా, అవి తిరిగి భగవాన్ వద్దకు వచ్చిచేరుతాయి.

ఒకనాడు ఒక భక్తునికి అతని తాత్కాలిక అనారోగ్య నివారణకై ఒక రక్ష ఇవ్వబోగా ఆ భక్తుడు, “స్వామీ! మీరిదివరకే నాకిటువంటి రక్షను ప్రసాదించారు. దానిని ఒక వెండి డబ్బాలో భద్రపరచి పూజామందిరమున ఉంచుకొన్నాను” అన్నాడు. అప్పుడు స్వామి నవ్వుతూ, “అదే ఇది. మొన్న రాత్రి మీ ఇంట దొంగదూరి, పూజా మందిరములోని వెండివస్తువులను తస్కరించగా ఇది మాత్రం నావద్దకు తిరిగి వచ్చింది” అని దానిని తిరిగి అతనికిచ్చిరి. మర్నాడే అతని ఇంట దొంగపడి పూజా మందిరములోని వెండి వస్తువులను దొంగిలించినట్లు జాబు వచ్చింది.

రవ్వల ఉంగరం

బాబా భక్తురాలయిన సాకమ్మ బెంగళూరునుండి పుట్టపర్తి వచ్చే ప్రయాణ తొందరలో తన రవ్వల ఉంగరము పోగొట్టుకొన్నది. పుట్టపర్తి వచ్చిన తరువాత ఆ విషయము స్వామికి మనవి చేయగా స్వామి మాట్లాడలేదు. కొన్నాళ్ళు పోయిన తరువాత బాబావారు బెంగళూరులో ఉన్న సాకమ్మగారి కాఫీ ఫ్యాక్టరీ తిలకిస్తున్న సందర్భమున చేతితో గోడను తట్టి, పోయిన ఆమె ఉంగరమును తీసి ఇచ్చారు.

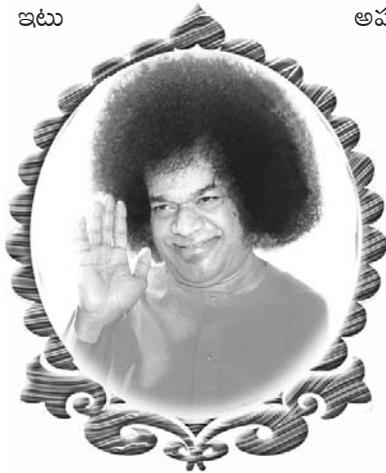
పగిలిన కంటి అద్దములు

ఒకనాడు పుట్టపర్తిలో సాకమ్మగారి కంటి అద్దములు పగిలిపోగా ఆ కళ్ళజోడును తీసుకొని స్వామి తమ హస్తచాలనముతో అదే పవర్ కల కొత్త అద్దములతో ఆ కళ్ళజోడును తిరిగి సాకమ్మ గారికిచ్చారు.

(సశేషం)

ఇటీవల జరిగిన ఒక సంఘటన ఇటు వ్యాధిగ్రస్తులకు, అటు సాయిసంస్థలకు కనువిప్పు కలిగిస్తుంది. నెల్లూరు పొలిమేరలలో ఉన్న వేంకటేశ్వర పురంలో నివసించే 40 సం॥ల వయస్సున్న నిరుపేద మహిళ కె. లక్ష్మికి పుట్టపర్తి సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్లో 2008 ఏప్రిల్లో హార్ట్ ఆపరేషన్ జరిగింది. ఈ ఆపరేషన్ చేయించుకున్నవాళ్ళు క్రమబద్ధంగా నెలకొకసారి విధిగా ఒక (పెనిడ్యూర్ ఎల్.ఎ.) ఇంజెక్షన్ చేయించుకోవాలి. గత మూడు సంవత్సరాలుగా ఆమె నెల్లూరులో ఉన్న సాయిసంస్థలలో సభ్యుడయిన డా॥ అంజనీ కుమార్వద్దకు నిర్ణీత తేదీలో ప్రతి నెలా వెళ్ళి ఇంజెక్షన్ చేయించుకుంటూ తన ఆరోగ్యం కాపాడుకుంటూ వచ్చింది.

దురదృష్టవశాత్తు ఆమె అశ్రద్ధవల్ల 2011 ఫిబ్రవరిలో ఇంజెక్షన్ చేయించుకోలేదు. తత్ఫలితంగా మార్చి 13వ తేదీ సాయంత్రం కళ్ళు తిరిగి స్పృహతప్పి పడిపోయింది. ఆమె భర్త ఇంట్లో లేడు. 11 సం॥ల వయస్సున్న కూతురు కంగారుపడి చుట్టూప్రక్కలవాళ్ళకు చెప్పగా, వాళ్ళు వచ్చి ఆమె పరిస్థితి ఆందోళనకరంగా ఉండటం గమనించి ఆమెను నెల్లూరులో ఉన్న ఒక మల్టీ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్కి తీసుకు వెళ్ళారు. ఆరోజు ఆదివారం. డ్యూటీ డాక్టరు ఉండి పరీక్ష చేసి ఫీజు తీసుకుని ఎడ్మిట్ చెయ్యడం రివాజు. అంతకుముందే గంటలో వస్తానని అతడు బయటికి వెళ్ళేడు. వీళ్ల ఆందోళన గమనించిన నర్సు వచ్చి ఆమెలో ఎలాంటి చలనమూ లేకపోవడం, శ్వాసతీరు, నాడి, కళ్ళు పరిశీలించి ఆమె పరిస్థితి విషమించిందని గ్రహించి, డ్యూటీ డాక్టర్ వస్తేనేకానీ తను ఏమీ చేయలేననీ, అయినా ఆమె జీవించే అవకాశం లేదని చెప్పి తన నిస్సహాయతను వ్యక్తం చేసి ఆమెను వరండాలోనే ఉంచేసింది.

కలలో కనబడి....

వచ్చేడు. ఆయన తనకూడా తెచ్చిన ఇంజెక్షన్ యిచ్చి, ఆమెను పరీక్షించి, ఆమె మాటలు విని, అవి పరాకు మాటలు కావు, ఆ సాయిబాబావారే ఆమెకు కనబడి ఆమెకీవిధమైన వైద్యం చేసి ప్రాణం నిలబెట్టేరని ధ్రువీకరించేడు. అక్కడ ఉన్న కొందరు ఈ సంఘటన చూసి, 'సాయిరాం, సాయిరాం' అని చేతులు జోడించేరు.

డా॥ అంజనీ కుమార్ ఆమెతో, “చూడు తల్లీ! ఆ సాయి భగవానుడి దయవల్ల పుట్టపర్తిలో నీకు ఆపరేషనయ్యి నీ ప్రాణాలు నిలబడ్డాయి. మళ్ళీ ఇప్పుడు కలలో కనబడి ప్రాణదానం చేసేరు. నువ్వు అశ్రద్ధ చెయ్యడంవల్ల ప్రాణాపాయం కొని తెచ్చుకుంటే ఆ పాపం మా సాయిసంస్థకు చుట్టుకుంటుంది. ఇకమీదట నువ్వు రావడానికి వీల్లేకపోతే నీ భర్తతో కబురంపించు. నేనే మీ ఇంటికొచ్చి ఇంజెక్షన్ చేస్తాను. నీకెలాగైనా ప్రతి నెలా ఇంజెక్షన్ చెయ్యడం మా డ్యూటీ” అని హెచ్చరించేడు.

- ఎన్. లాలా లజపతిరాయ్,
స్టేట్ కోఆర్డినేటర్,
సాయి రిహాబిలిటేషన్ ప్రోగ్రామ్

పశ్చిమ బెంగాల్ సాయి భక్తులు వారి పర్తియాత్రలో భాగంగా 2011 డిసెంబరు 14వ తేదీ సాయంకాలం సాయికుల్పవంత్ హాలులో సంకీర్తన చేశారు. దాదాపు 200 మందికి పైగా సాయి యువత సభ్యులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. వ్యాఖ్యాన సహితమైన ఈ సంగీత కార్యక్రమంలో 'దివ్యతాకే రూప్ హై హమ్', 'యే సాయి యుగ్ హై స్వర్ణయుగ్ హై', 'శ్వాస్ శ్వాస్ పే లిఖా హై సాయి తేరే నామ్' సభాసదులను ఆకట్టుకున్నాయి.

భక్తిగీతాలాపన

దక్షిణ ఐరోపా దేశాలయిన క్రోయేషియా, మాసిడోనియా, స్లోవేనియా, సెర్బియా, బోస్నీ, హెర్జెగోవినానుండి 100 మందికి పైగా సాయి భక్తులు క్రిస్మస్ పర్వదినాన్ని పురస్కరించుకొని ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చారు. వారికి ప్రశాంతి నిలయాన్ని అలంకరించే అవకాశం లభించింది. దక్షిణ ఐరోపాలోని వివిధ దేశాలకు చెందిన వీరు మాట్లాడే భాషలు వేరు, సంస్కృతులు వేరు, మత విశ్వాసాలు కూడా వేరు. అయితే, సాయి సందేశాన్ని చక్కగా ఆకళింపు చేసుకున్న వీరు ఒక బృందముగా ఏర్పడి ప్రశాంతి నిలయాన్ని అత్యంత శోభాయమానంగా అలంకరించారు. వీరు డిసెంబరు 20వ తేదీన సాయికుల్పవంత్ హాలులో భగవాన్ బాబావారిని శ్లాఘిస్తూ గీతాలను ఆలపించారు. మార్గాలు వేరయినా గమ్యమొక్కటే అన్నది వీరి సందేశం. తెలుగులోనూ, హిందీలోనూ వీరు పాడిన పాటలు 'కాపాడు సాయిదేవుడా', 'హమ్ కో తుమ్ సే ప్యార్ కిత్ నా' సమావేశితులలో ఉత్సాహాన్ని నింపాయి.

విజయ చైతన్య పర్తియాత్ర

డిసెంబరు 22వ తేదీన విజయనగరం జిల్లానుండి 1300లకు పైగా సాయి భక్తులు ప్రశాంతి నిలయానికి చేరుకున్నారు. ఆనాటి సాయం సమయంలో వీరు పుట్టపర్తి పురవీధులలో మహానగర సంకీర్తన చేశారు. డిసెంబరు 23 ఉదయం సత్యసాయి వ్రతములను నిర్వహించారు. ఆనాటి సాయంకాలం సాయికుల్పవంత్ హాలులో సంగీత నృత్య నాటిక - పల్లెసేవయే పరమాత్మ సేవను ప్రదర్శించారు. విజయనగరం జిల్లాలోని బనది గ్రామములోనూ, విశాఖపట్టణం సెంట్రల్ జైలులోనూ జరిగిన యధార్థ ఘటనలు ఈ నాటికకు ఆధారం. ఈ నాటికలో సాయియువత సభ్యుల కృషితో, గ్రామంలో పెద్దలుగా చెలామణి అవుతున్న కొందరు స్వార్థపరులలోనే గాక, విశాఖపట్టణం సెంట్రల్ జైలులో శిక్ష అనుభవిస్తున్న కరడుగట్టిన నేరస్తులలో కూడా పరివర్తన కలుగుతుంది.

క్రిస్మస్ వేడుకలు

డిసెంబరు 24వ తేదీన సాయం సమయంలో సాయికుల్పవంత్ హాలులో నిర్వహించిన కాయర్లో వివిధ దేశాలనుండి వచ్చిన 240మంది భక్తులు పాల్గొన్నారు. ముందుగా ఆస్ట్రేలియావాసి, చిరకాలముగా సాయి భక్తులు అయిన శ్రీ అర్ధర్ హిల్కోట్ జ్యోతి ప్రజ్వలన చేసి భగవాన్ బాబాకు ప్రణామములు అర్పించారు. అనంతరం కాయర్ సభ్యులు భారతీయ సంప్రదాయరీతిలో ముమ్మారు ఓంకారము చేసి, గణేశ ప్రార్థనతో కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించారు. ఒక గంటసేపు సాగిన ఈ విభావరిలో 'సైలెంట్ నైట్', 'హాలెలూయా', 'దేర్ ఈజ్ నన్ లైక్ యు', పాటలతో క్రిస్మస్ శాంతి సందేశాన్ని ప్రశాంతి నిలయ మంతటా వ్యాపింపజేశారు. అనంతరం ప్రొఫెసర్ అనిల్ కుమార్ గారు తన ప్రసంగంలో జీసస్, శ్రీ సత్యసాయి అవతారానికి మధ్యగల సారూప్యతను యధార్థ సంఘటనలద్వారా ఎంతో రమణీయంగా చిత్రీకరించారు. బాబావారు ప్రశాంతి నిలయంలో మనమధ్యనే, భక్తులతోనే ఉన్నారనీ, దివ్యత్వానికి ఆద్యంతములు లేవనీ, దివ్యప్రేమకు అవధులు లేవనీ ఘంటాపథముగా చెప్పారు. జీసస్ కు, 'యీసా' అనే మరో నామముందని, 'యీసా,

యీసా' అని పలుమార్లు పలికితే ఆ శబ్దము 'సాయి' అనే దివ్యశబ్దముగా రూపాంతరము చెందుతుందని చెప్పారు.

డిసెంబరు 25వ తేదీన ఉదయం గం 6.30 లకు విదేశీ భక్తుల క్రిస్మస్ గీతాల ఆలాపన ప్రారంభమయింది. ఈ కార్యక్రమములో 'జింగిల్ బెల్స్', 'జాయ్ టు ది వరల్డ్', 'వి విష్ యు ఎ మెర్రీ క్రిస్మస్' పాటలతోపాటు మరికొన్ని గీతాలు పాడారు. అనంతరం గం 8.30 లకు శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూల్ విద్యార్థులు వయొలిన్ వాదనను, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యార్థులు విద్యార్థులు బ్యాండ్ వాదనను వినిపించారు. తదుపరి సంప్రదాయ క్రిస్మస్ గీతాలను వాయిచారు. తదుపరి 50 నిమిషాలపాటు క్రిస్మస్ విశిష్టతను, జీసస్ జనన సమయంలో బెత్లెహంలో సంభవించిన సంఘటనలను వ్యాఖ్యానాలుగా జోడించి గానం చేశారు. ఆ సమయంలో శాంతాక్లాజ్ వేషధారులైన ఇద్దరు చిన్నారులు కనబడి సభాసదులను ఆహ్లాదపరిచారు.

భజనానంతరం క్రిస్మస్ చాక్లెట్లను విద్యార్థులు భక్తులకు ప్రసాదముగా అందజేశారు. క్రిస్మస్ కేకులను స్వామికి సమర్పించారు. భగవాన్ బాబా 1996లో క్రిస్మస్ పర్వదినాన సాయికుల్వంత్ హాలులో ఉపన్యసిస్తూ, అగ్గిపెట్టె పరిమాణములో ఉన్న బైబిల్ను సృజించి భక్తులకు చూపించారు. ఆ గ్రంథం ఎంతో అమూల్యమైనదని, మూలగ్రంథములోని విషయాలు యథాతథముగా ఆ గ్రంథములో పొందుపరచబడ్డాయని, స్వామి ఆనాడు చెప్పారు. ఆనాటి స్వామి ప్రసంగాన్ని స్వామి స్వరములో 2011 క్రిస్మస్ పర్వదినాన సాయికుల్వంత్ హాలులో సమావేశితులకు వినే అవకాశం లభించింది.

డిసెంబరు 25వ తేదీన సాయంత్రం క్రిస్మస్ ఇంటర్నేషనల్ కమిటీ ఛైర్మన్ జాన్ బెహ్నర్ సమావేశితులకు ఉపన్యాసకులను పరిచయం చేశారు. ప్రశాంతి నిలయాన్ని అత్యంత శోభాయమానంగా అలంకరించిన క్రోయేషియన్ భక్తులను అభినందించారు. ప్రశాంతి నిలయంలో క్రిస్మస్ కార్యక్రమాలను ఒక దశాబ్దానికి పైగా నిర్వహించిన సిల్వీ ఆల్డెన్ తన

ప్రసంగంలో భగవాన్ బాబాతో తనకు కలిగిన దివ్యానుభవాలను వివరించారు. అనంతరం శ్రీ అర్చర్ హిల్కోట్ భగవాన్ బాబావారి ప్రబోధములను ఆచరణలో పెట్టవలసిన ఆవశ్యకతను వివరించారు.

అంతర్జాతీయ బాలల కార్యక్రమం

డిసెంబరు 26వ తేదీన సాయంకాలం వివిధ దేశాలనుండి వచ్చిన 54మంది బాలలు భగవాన్ బాబావారి దివ్య చరణారవిందముల చెంత 'ది గిఫ్ట్ ఆఫ్ లవ్' (ప్రేమ కానుక) కార్యక్రమాన్ని సమర్పించారు. ఈ కార్యక్రమం క్రిస్మస్ గీతాల, బాలల వ్యక్తిగత అనుభవాల సమ్మిశ్రితం. గాయకులకు గిటార్, తబలా, ఆప్టికన్ దంస్త్రో వాయిద్య సహకారము లభించింది. కార్యక్రమానంతరం బాలలు బహుమానాలు అందుకున్నారు. తదుపరి ప్రొ|| కె. అనిల్ కుమార్ అంతర్జాతీయ బాలల కార్యక్రమం అద్భుతంగా ఉందని వ్యాఖ్యానించారు. సభాసదులతో తమ అనుభవాలను పంచుకున్న బాలలను అభినందించారు.

క్రోయేషియా భక్తుల కృషి

ఈ సంవత్సరం ప్రశాంతి నిలయంలో జరిగిన క్రిస్మస్ వేడుకలలో క్రోయేషియా నాయకత్వంలో బాల్కన్ దేశాల భక్తుల కృషి విశిష్టమైనది. వీరు జీసస్ జననాన్ని గురించిన విశేషాలను, క్రోయేషియన్ క్రిస్మస్ వాతావరణాన్ని, సాయికుల్వంత్ హాలులో కళాత్మకంగా రూపొందించారు. క్రైస్తవులకేకాక ఇతర మత విశ్వాసాలకు చెందిన వారికికూడా వీరు క్రీస్తు జనన విశేషాలను తెలియజేయడానికి కృషి చేశారు. సాధారణముగా మనకు చర్చిలలో వివిధ వర్ణముల గాజు పలకల కిటికీలు దర్శనమిస్తాయి. క్రోయేషియా భక్తులు ఒక సంవత్సర కాలము శ్రమించి వర్ణ మిశ్రమాలతో ప్లాస్టిక్ ఫలకాలను చేతితో తయారుచేసి వాటి సహాయముతో కుల్వంత్ హాలులో చర్చియొక్క అంతర్భాగాన్ని యథాతథముగా రూపొందించడంలో కృతకృత్యులయ్యారు. గత సంవత్సరం వీరి ప్రయత్నానికి భగవాన్ బాబావారి ఆశీర్వాదం లభించింది. వీరు కొన్ని పలకాలను కలిపి ప్యానెల్స్లా తయారుచేసి వాటిని సాయికుల్వంత్

హాలులోని స్తంభాలకు అమర్చారు. ఆఫ్రికా యువత సహాయముతో ఆశ్రమాన్ని అంతటా అలంకరణలతో నింపారు. క్రీస్మస్ విందుకు వేదికయిన వెస్టర్న్ క్యాంటీన్ పై ప్రత్యేకమైన శ్రద్ధ వహించారు. క్యాంటీన్ ఎదురుగా పచ్చికపై క్రీస్తు జనన సమయ సంఘటనలను వీక్షిస్తున్న మంచుమనిషిని, శాంతాక్లాజ్ లను రూపొందించారు. క్రీస్తు దర్శనానికి వచ్చిన ముగ్గురు జ్ఞానులుకూడా ఉన్నారు. రంగురంగుల దీపకాంతులతో ఆ ప్రాంతమంతా శోభిల్లింది. పచ్చిక మధ్యలో క్రీస్మస్ ట్రీ, దాని చుట్టూ అనేకమంది శాంతాక్లాజ్ లు ఉండడం విశేషమైన ఆకర్షణ. వెస్టర్న్ క్యాంటీన్ లోకూడా క్రీస్మస్ ట్రీ భక్తులకు ఆహ్వానం పలికింది. బుక్ స్టాల్ వద్దకూడా దీపాలతో అలంకరణ చేశారు. క్రీస్మస్ ట్రీని ఉంచారు. ప్రశాంతి నిలయంలో క్రీస్మస్ వాతావరణానికి రూపకల్పన జరిగే సమయంలో భక్తులు భగవన్నామాన్ని జపించడంలో నిమగ్నమై భౌతికముగా జరుగుతున్న కృషికి ఆధ్యాత్మిక స్ఫూర్తిని జోడించారు.

ఒడిషా సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు

డిసెంబరు 27వ తేదీన సాయం సమయంలో ఒడిషా భక్తులు మూడు సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను

ప్రదర్శించారు. భద్రక్యందలి శ్రీ సత్యసాయి బాలవిహార్ విద్యార్థులు, “జగన్నాథ లీలామృతం” నృత్య నాటికను, కటక్ సాయి యువత సభ్యులు శ్రీ సత్యసాయి సమగ్ర గ్రామీణాభివృద్ధి పథకం సాధించిన విజయాల ఆధారంగా రూపొందించిన నాటికను ప్రదర్శించారు. చివరి ప్రదర్శన అయిన బాలసోర్ శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిహార్ బాలల ‘భారత వందనం’ నృత్యం అత్యంత రమణీయం, స్ఫూర్తిదాయకం.

ఈ సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను ఆరంభించే ముందు ఒడిషా రాష్ట్ర సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు ఒడిషా భక్తుల పర్తియాత్రను గురించి ప్రసంగిస్తూ, ఇది ఈ సంవత్సరములో రెండవ యాత్ర అన్నారు. ఒడిషా భక్తులు ప్రశాంతి నిలయంలో జరిగే కార్యక్రమాలన్నింటిలో పాల్గొంటూ, పరిసరాలను శుభ్రపరచడం, రక్షదానం వంటి సేవాకార్యక్రమాలను చేపట్టారని, సత్సంగాలను నిర్వహించారని పేర్కొన్నారు. ఒడిషా రాష్ట్రమంతటా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి యశోవైభవం విస్తరిల్లుతున్నదని, వారి ఆశయసిద్ధికొరకు ఒడిషా భక్తులు త్రికరణశుద్ధితో కృషిచేస్తున్నారని చెప్పారు.

- దివి చతుర్వేది

అంతర్యామి

భగవాన్ దివ్యోపన్యాసం వింటున్న శ్రోతలలో ప్రతి ఒక్కరికీ భగవాన్ తనగురించే, తనను ఉద్దేశించే ప్రసంగిస్తున్నారా అనిపిస్తుంది. ఇందుకు ఉదాహరణగా డా॥ భానోజీ రావు (ఐజిటింగ్ ప్రొఫెసర్, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ) గారు ఇటీవల మాకు వ్రాసి పంపిన వారి అనుభవాన్ని పేర్కొనవచ్చు.

ఆయన ఒకానొక పండుగ రోజున స్వామి దివ్యోపన్యాసంకొరకు నిరీక్షిస్తున్న సందర్భంలో ప్రక్కనే కూర్చున్న స్నేహితుడు ఎంతోకాలం స్వామి సన్నిధిలో ఉండి వెళ్ళిపోయిన ఇద్దరి పేర్లు చెప్పి వాళ్ళు స్వామిని ఎందుకు వదలివెళ్ళిపోయారని వీరిని ప్రశ్నించారట. దానికి ఆయన సమాధానం ఇచ్చే లోపల స్వామి రావడంతో ఆ ప్రశ్న ప్రశ్నగానే మిగిలిపోయింది. శ్రీవారు దర్శనమిచ్చి వేదిక నలంకరించారు. ఇద్దరు వక్తలు మాట్లాడిన తరువాత స్వామి తమ దివ్యసందేశాన్ని అనుగ్రహిస్తూ మధ్యలో, “మీలో కొందరు సందేహపడటం సహజం: “కొందరు స్వామికి కొన్నాళ్ళు దగ్గరగా ఉండి ఇప్పుడు కనిపించడం లేదే” అని. స్వామిని వదలి వెళ్ళినవాళ్ళెవరూ స్వామి అంటే ఇష్టం లేక వెళ్ళలేదు, వారివారి ఇష్టాలు నెరవేరనందుకే వెళ్ళిపోయారు” అనడంతో వీరిరువురూ నిర్ఘాంతపోయారు. తన ప్రశ్నకు సమాధానం పొందిన ఆయన మిత్రుడు మనసులోనే లెంపలేసుకున్నాడు.

విజయ పర్తి పవిత్ర యాత్ర

అడవా భాస్కర రావు

20 నుంచి 40 లోపు వయస్సున్న 13 మంది సభ్యులతో కూడుకున్న మా భక్తబృందం తేదీ 12.2.1987న ఉదయం 4 గంటలకు శ్రీ సత్యసాయి నిలయంలో ఓంకారం, సుప్రభాతం చేసుకుని విజయవాడనుండి పాదయాత్ర చేస్తూ, సాయినామ సంకీర్తన గావిస్తూ పుట్టపర్తికి ప్రయాణమయ్యాము. 'లెస్ లగేజ్ మోర్ కమ్ఫర్ట్...' అన్న స్వామి దివ్య బోధ ననుసరించి మాలో ప్రతి వ్యక్తి కట్టుకున్న బట్టలు, కాళ్ళకి చెప్పులు, మరో జత బట్టలు, దుప్పటి, తువ్వలు, షేవింగ్ కిట్, టూత్ బ్రష్, వాటర్ బాటిల్ వగైరాలన్న భుజానికి వేశ్యాడే సంచీ తప్ప ఏ ఇతర వస్తువులకూడా తెచ్చుకోలేదు. అవీ లగేజీ కనుక ఏవిధమైన ప్రాపంచిక కోర్కెలూ, ఆలోచనలూ, సమస్యలతోనూ మా తలలు నింపుకోకుండా, భగవానుని అనుగ్రహపూర్వకమైన దర్శనము చేసుకుని, సేవాదళకు సముచితమైన క్రమశిక్షణను పాటిస్తూ మా యాత్రను పరిసమాప్తం చెయ్యాలన్నది మా లక్ష్యం.

ఈ 550 కిలోమీటర్ల పొడుగునా, రోడ్లంట కాకుండా పొలములు, పుంతలు పల్లెలు మీదుగా నిర్విరామంగా సాయినామ సంకీర్తన గావిస్తూ నిత్యం 40 కిలోమీటర్లు నడిచేవాళ్ళం. ఆ పల్లె ప్రజల ప్రేమపూరిత ప్రశంసలు, ఆదరణాభిమాన ఆతిథ్యాలు లభించేవి. ఆలయ ప్రాంగణాల్లోనూ, అరుగులమీద, చెట్ల క్రిందా రాత్రిళ్ళు నడుం వాల్చేవాళ్ళం. దొరికినదేదో తిన్నాం. ఎన్నెన్నో చెఱువుల్లోనూ, పంట కాలవల్లోనూ, నూతుల్లోనూ, బోర్ వెల్స్లోనూ నీరు త్రాగేం. నల్లమల కారడవిలో 450 మీటర్ల పొడవున్న కటిక చీకటి రైల్వే టన్నల్ (గుహ)లో నడచి వెళ్లేం. త్రోవ పొడగునా, స్వామి అనుగ్రహంవల్ల ఎట్టి ఆటంకాలూ, అలసటా, అనారోగ్యమూ లేకుండా అనుకున్న ప్రకారం బయలుదేరిన 14వ రోజు సాయంత్రం (25.2.1987) పుట్టపర్తి చేరేం.

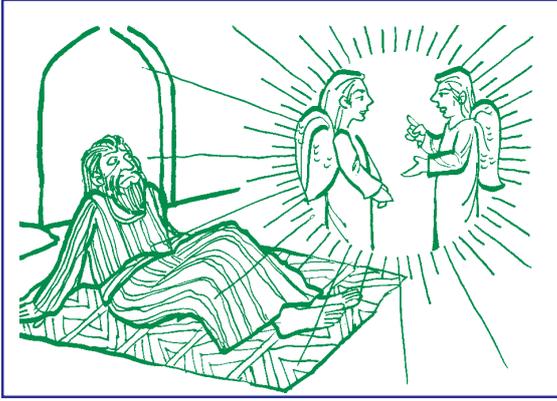
మర్నాడు తేదీ 26.2.1987న పరమ పవిత్రమైన శివరాత్రి పర్వదినం. ఆరోజున, మర్నాడుకూడా భగవాన్ అవ్యాజమైన కరుణతో, మందస్మిత వదనంతో మా వరుసకి వచ్చి అభయహస్తంతో మమ్మల్ని ఆశీర్వదించేరు. నిశ్శబ్దంగా వారి అనుగ్రహాన్ని మా హృదయాల్లో నింపుకున్నాం. మా జన్మలకు ఆ శివరాత్రి చిరస్మరణీయం, అనూహ్యమైన అఖండ సత్ఫలదాయకం.

మా బృందం మరికొందరిని చేర్చుకుని స్వామి చిత్రపటాన్ని పూలరథంవలె మనోహరంగా అలంకరించిన వేన్పైన అమర్చి 34 మంది 18 స్కూటర్లపైనా, మోటార్ సైకిళ్లపైనా 3.3.95 తేదీ ఉదయం పర్తియాత్రకు బయల్దేరేము. 1995 స్వామి 70వ జన్మదినోత్సవ సంవత్సరం అగుటవల్ల త్రోవ పొడగునా 70 గ్రామములలో నామసంకీర్తన చేస్తూ, వేన్లో మేము తీసుకువెళ్ళిన చీరలు, పంచెలు, తువ్వొళ్ళు పేదలకు; బాలబాలికలకు దుస్తులూ, భక్తులందరికీ తినుబండారాలు ప్రసాదముగా పంచిపెడుతూ తేదీ 6.3.95 సాయంత్రం పుట్టపర్తి చేరి గోపురద్వారం గుండా ప్రశాంతి నిలయం ప్రవేశించేము. ఆ సమయంలో భజన జరుగుతుండగా స్వామి వేదికపైన ఉన్న సింహాసనము నలంకరించి భక్తులకు దర్శనమిస్తున్నారు.

మర్నాడు స్వామి అపార అనుగ్రహంతో మమ్మల్ని పిలిచి ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చి, ఎన్నో ఆధ్యాత్మిక విషయాలు బోధించి, భజనలో పాల్గొనే అవకాశం ప్రసాదించి, మాతో ఫోటో తీయించుకుని, మాలో ప్రతి ఒక్కరికీ సహజమైన మాతృప్రేమతో 500 రూ॥లు ఇచ్చి బట్టలు కుట్టించుకొమ్మన్నారు. అంతేకాదు. విజయవాడ శ్రీ సత్యసాయి నిలయంలో ఆ ఉగాదినాడు ప్రతిష్ఠించుకొమ్మని అద్భుతమైన, వెండి పానవట్టంతో కూడిన ప్రేమలింగాన్ని ప్రసాదించేరు. మా బృందం ఆనందానికి అవధుల్లేవు. ❀

బిన్నకథ

మానవత

అబ్దుల్లా మసీదులో నిద్రపోతున్నాడు. ఉన్నట్లుండి అతనికి మెలకువ వచ్చింది. ఇద్దరు దేవదూతలు ఏదో మాట్లాడుకోవడం వినబడింది.

వారు దేవునిచే ప్రేమింపబడేవారినిగురించి మాట్లాడుకుంటున్నారు.

ఒక దేవదూత, “సికందరు పట్టణమున ఉన్న మహబూబ్ భగవదనుగ్రహమును పూర్తిగా అందుకున్న వాడు” అని అన్నాడు.

కొంతసేపైన తరువాత ఆ దేవదూతలిద్దరూ వెళ్ళిపోయారు.

అబ్దుల్లాకు భగవదనుగ్రహమును అందుకున్న మహబూబ్‌ను ఎట్లయినా చూడాలని, అతడేవిధంగా భగవంతుని ప్రేమకు పాత్రుడైనాడో తెలుసుకోవాలి అన్న ఉత్సాహం కలిగింది.

మరుసటి దినమే అతడు సికందర్ పట్టణమునకు బయలుదేరాడు.

సికందర్ పట్టణములో మహబూబ్ కొరకు అందరినీ అడిగాడు. అతడొక చెప్పులు కుట్టేవాడని, పేదవాడని

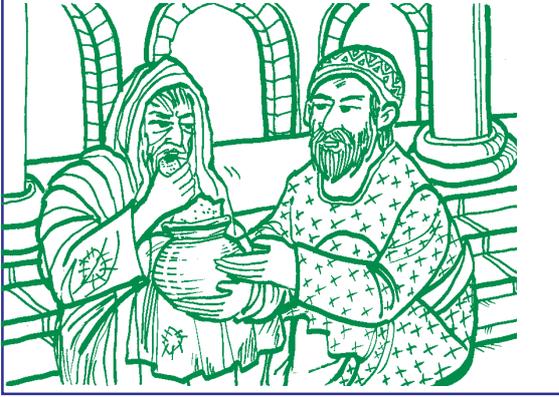
తెలుసుకున్నాడు. అతనిని కొంత పరిశీలించాలని అనుకున్నాడు. అతని చర్యలను, రాకపోకలను గమనిస్తూ ఉన్నాడు.

ఒకరోజు మహబూబ్ ఒక కుండనిండా ఏవో మంచి పిండివంటను చేయించి, తన భార్యకు ఇచ్చి ఆమె చిరకాల వాంఛ తీర్చాలని ఆరాటపడుతూ ఇంటికి గబగబా వెళుతున్నాడు.

మహబూబ్ ఎన్నో రోజులనుంచి ఆ వంటకమును తయారుచేయించడానికి కావలసిన డబ్బును కూడబెడుతూ వచ్చాడు.

రోడ్డుమీద మహబూబ్ నడిచి వెళ్తున్నాడు. అతని వెనుకనే కొంతదూరంలో అబ్దుల్లా వస్తున్నాడు. ఇంతలో రోడ్డుప్రక్కన ఒక భిక్షగాడు ఆకలితో స్పృహతప్పిపోయి పడివుండడం చూచాడు మహబూబ్. అతని హృదయం కరిగింది.

అతనిని లేపి తన చేతిలో ఉన్న కుండను అందించాడు. ఆ భిక్షగాడు ఎంతో ఆనందంతో ఆ పదార్థమును తినడం ప్రారంభించాడు.

అతని ముఖములో ఆనందం, ఆశ్చర్యం నిండుగా మెండుగా కనబడింది. (అబ్దుల్లా ఆ దృశ్యమునంతా చూస్తూనే ఉన్నాడు) మహబూబ్ తృప్తిగా భిక్షకుని చూచి నవ్వి తన దారిన వెళ్ళాడు. ఇతరుల ఆనందమే తన ఆనందం అనుకున్నాడు.

మహబూబ్ సర్వజీవ ప్రేమనే సర్వేశ్వర ప్రేమ అని తెలుసుకుని ఆవిధంగా ఆచరించి ఆనందము నందుకున్నాడు. అబ్దుల్లాకు మహబూబ్ ఏవిధంగా భగవంతుని ప్రేమకు పాత్రుడైనాడో తెలిసిపోయింది. తన భార్యకు ప్రీతితో తీసుకుని వెళుతున్న వంటకమును ఒక భిక్షగాడికి ఇచ్చివేశాడంటే ఎంత దయగల హృదయం అతనిది! ఎంత మానవత అతనిలో ఉండాలి! అందుకనే దయగల హృదయమే దైవమందిరం అన్నారు.

చిత్రరచన: బి.వి. సత్యమూర్తి

SRI SATHYA SAI HIGHER SECONDARY SCHOOL, PRASANTHINILAYAM-515134, (A.P.)

ADMISSION NOTICE 2012-2013

Admission to Class I (Boys & Girls) and Class XI (Boys & Girls, only few seats for girls) of Sri Sathya Sai Higher Secondary School, Vidya Giri, Prasanthinilayam - 515134, Anantapur Dist., (A.P.), will take place in June 2012. It is an English Medium, wholly residential school. Prospectus and Admission Forms can be obtained from the Principal from 01-01-2012 by paying Rs.100/- either by cash or through Demand Draft drawn on **State Bank of India, Puttaparthi Branch (code no:2786)** in favour of **Principal, Sri Sathya Sai Higher Secondary School**, with a Self Addressed cover (size 15cm x 24cm).

Last date for issuing the forms is **15th February 2012** and the last date for receiving the filled in forms at this office is on or before **Ist March 2012**.

Only students coming from English medium classes should apply.

Age limit for 1st std. in between 5 ½ years and 6 ½ years as **on 30-09-2012**.

Age limit for XI std should be below 16 ½ years as **on 30-09-2012**

Phone: 08555-289289

E-Mail Address: ssshss@gmail.com

Web Site: ssshss.org.in

Note: Admissions for Ist std will be under "RTE Act 2009" by Random method.